

ΚΥΘΗΡΙΟΙ
Εάν θέλετε πολιτισμόν, ευημερίαν, και πρόοδον, κατέχετε το ταχύτερον από τα βουνά σας εις το παράλιον, και δημιουργήσατε εκεί σύγχρονον πόλιν. Άλλως δ' σημερινός διασκοπισμός σας εις μικροχωρία και μικρο-συναισθημοί, θα οδηγήση ασφαλώς εις παντελή ερήμωσιν την νήσον σας.
«Φωνή των Κυθήρων»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ
Κτίσατε την νέαν πόλιν σας εις το Διακόφτι. Μόνον το μέρος αυτό σας υπόκειται άριστήν συγκοινωνιακήν εξασφάλισιν, και μόνον αυτό σας παρέχει όλα τα πλεονεκτήματα προς ευερίαν διαμονήν σας. Το Διακόφτι είναι ο τόπος ο οποίος φυσικώς εξυπηρετεί το σύνολον της νήσου σας.
«Φωνή των Κυθήρων»

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ 10ον - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΓΡΑΦΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ · ΟΔΟΣ Θ. ΡΕΤΣΙΝΑ 33 · ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΠΕΜΠΤΗ 31 ΜΑΪΟΥ 1934. - ΑΡ. 122

ΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Δεν διαφεύγει βεβαίως από την αντίληψιν των συμπολιτών μας το γεγονός, ότι το από δεκαετημέριον και πλέον κυβερνώμενον ανάφορ της ελληνικής πολιτείας από τας άσασθεις χείρας του εκ Καμαρίου άρχηγού του «Εθνικού Ρυθμού», έφθασε πλέον εις το χείλος του κρημνού.

Και άλλοτε είνε αληθές η Έλλάς έγνωρίσεν λαϊκάς Κυβερνήσεις, και άλλοτε επέστρεψεν ήμερας άγανάκτας και πικριών, αλλά δεν ήτο δυνατόν να φαντασθώ ποτέ ότι θα ήρχετο ήμερα κατά την οποίαν θα έκυβερνάντο από παρομοίαν Κυβέρνησιν, όπως ή σημερινή.

Διότι τι είνε ή σημερινή Κυβέρνησις; Δεν είνε τίποτε άλλο παρά ένα συγκρότημα διαφόρων εμπαιθών παλαιών πολιτικών και στρατιωτικών φουσιωγμένων, το όποιον έπωλεγήθεν μιάς τυχαίας πλειοψηφίας όλίγων ψήφων, επεκάθησεν επί του τραχήλου του ελληνικού λαού ως κατακτητής, με μόνον τον σκοπόν και όρκον, να εξοντώσιν, και να εξαλειψή από προσώπου της ελληνικής γης το μοναδικόν και ένδοξον έθνικόν μας κεφάλαιον, τον Έλευθέριον Βενιζέλον, έν μισούς άσπόνδου πόνους, τας μεγαλυτάς έξαυτον.

Και είδομεν τι συνέβη προ ένός έτους. Ο άρχηγός της Άσφαλείας του Κράτους επί κεφαλής λησών και άλλων κακοήγων, κατεδίωξεν επί χιλιόμετρα δι' αυτοκινήτων τον δημιουργόν της Μεγάλης Έλλάδος διά να τον δολοφονήσιν. Ο Βενιζέλος όμως έσώθη, και το διάτρυτον εκ σφαίων αυτοκινήτων τον έφυλάχθη διά να λάβη άσφαλώς μίαν ήμεραν τας τιμάς προσωνυμίας των μαλλουσών ελληνικών γενεών.

Άλλά μόνον αυτό διαπράχθη; Δεν υπήρχε περίστασις κατά την οποίαν ή Κυβερνώσα Φατρία να μη επέδιωξεν, είτε έντός του Κοινοβουλίου, είτε έντός αυτού, την ταπεινώσιν και τον εξευτελισμόν του Άρχηγού των Φιλελευθέρων, και των άλλων άρχηγών του Έθνικού Συνασπισμού και

των οπαδών αυτών.

Άλλά μήπως καθ' όλον το διάστημα αυτό έδωκεν ή όποια όποια έλπίς μήπως άντελθούσιν οι πολίται το ένδιαφέρον του Κράτους διά τας ζητήματά των, διά τας οικονομικάς στενοχωρίας των, διά την ζωήν των, διά την όγείαν των; Τίποτε έξ όλων αυτών. Παράλυσις γενική υπό την οποίαν όφθ το κόμμα. Με την κομματικήν σκέψιν εργάζονται οι όπουργοί, με την κομματικήν σκέψιν εργάζονται όλοι οι τοποθετηθέντες εις τας διαφόρους επικαιρούς θέσεις φίλοι των.

Το κόμμα! Πώς να επικρατήσιν το κόμμα και πώς να διατηρηθώ εις την έξουσίαν το κόμμα! Το ίδιο και εις τας ένδόλους δυνάμεις της χώρας, ή ίδια και εις αυτές τακτική, το ίδιο εις την δημοσίαν άσφάλειαν, το ίδιο παντού όπου το Κράτος διαθέτει ένα μισθόν έστω και γλυσχυρότατον. Και έκβιάζονται συνειδήσεις, και απειλότητες, και πτωχά βιοπαλαισταί, και εκδιώκονται από ύπηρεσίας κομμιά σκεβρόσαντα εις την ύπηρεσίαν της πατρίδος και του Κράτους, διά να εξυπηρετήσιν το κόμμα και διά να... σωθώ ή ταλαίπωρος Έλλάς!

Και ή κατάνστασις εξακολουθεί διά να καταλήξη βέβαια κάποτε κάπου. Άλλά δεν είνε ανάγκη να είνε και νεις μάντης διά να έννοήσιν ποίον θα είνε το τέγμα της κατάνστασις αυτής, την οποίαν έδημιούργησε το συγκρότημα των νυν κυβερνητών.

Κατά τον κινδύνον αυτόν, κινδύνον τόσο καταφανός, κινδύνον όστις ως σπάθη δαμοκλείους επικρέμαται κατά της κεφαλής της Έλλάδος, ως εδχρηθόμεν, δεν θα καταστή δύνατον να εδρεθώ έν τέλει ο τρόπος της άποτροπής. Διότι πέραν των κομματικών ένδιώξεων της σημερινής κυβερνήσεως, και των πολιτικών της εμπαιθειών, εδρσκειται ο μοχλός ελληνικής λαός, όστις άρκετά ως τώρα εκαισιμασθήθη και εμαρτύρησε, διά να μη δύναται να βαστάσιν την φρίκην ένός νέου έμφυλίου σφαγαγμού.

ο γυός μου έπηρε το πτυχίο του της νομικής και βγήκε στη ζωή με ύνεργα και χρονές έλπίδες. Τελευταία μου έλπις άπέμνε ο διαγωνισμός της Άγροτικής Τραπέζης όπου έπεισα το γυό μου να παρουσιασθώ... Άλλά, τώρα πού διαβάζω δι μαζεύτηκαν τριήμιον χιλιάδες ύποψήριοι για έκαστο θέσις μετανοώ πού τον έσπρωξα προς μιά καινούργια άπογοήτευσιν...

Και τελειώνει το γράμμα του ο έπιτολογόγραφος μου με μιά ερώτησιν στην όποιαν άφνιεν τή χυθρή όλος του ο πόνος και όλη του ή άγανάκτησις:

«Πήτε μου, τώρα, σεις, κ. Χ.—πήτε μου όλοι σεις οι γονείς πού θα διαβάσετε ίσως το γράμμα μου, πήτε μου γιατί το κράτος κάνει μαζί με τ' άλλα του εγκλήματα, κι αυτό το μεγάλο κακό στη νεολαία του;... Γιατί την άπαιξ όδν τον πιδ άσυνείδητο άπατεώνα δι να γυνάσσια και τας Πανεπιστημιά του θα της άνοίξουν το δρόμο της ζωής;...

Γιατί δεν έχει την ελπίσιν να ή ήδρα-κοφτά: «Η χώρα έχει ανάγκη κάθε χρόνο από έκαστο νέου, δικηγόρου, έκαστο νέου γιατρού, έκαστο νέου δακτύλου, έκαστο νέου θεολόγου... Οι παραπάνω θα πεινάσουν και θα κάνουν και τους άλλους να πεινάσουν. Γι' αυτό δεν δέχονται έφέντος παρά μόνον έκαστο νέου φοιτητή στη νομική σχολή, τριάντα στη φιλοσοφία κλπ.

Γιατί το κράτος μας δεν θέλει να βάλη ένα τέλος στη δυστυχία της νεολαίας του;»

Διά την άντιγραφήν.

ΕΣΩ ΚΑΙ ΕΞΩ ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Γράφει λοιπόν ο γυμνασιάρχης εις το βιβλίον των «οκλήων άγώνων» του:

«Είς έπιστολάς φίλων του έξωτερικού διετυπώθη πολλάκις ή εύλογος άπορία, διατί δεν ενεργούται έρανοι και εις τας Άθήνας και τον Πειραιά, και διατί άποτεινόμεθα προς τους βιοπαλαιστας Κυθήριους του έξωτερικού, άφήνομεν δ' άνεσχλήτους του Κυθήριους έκατομμυρίους των Άθηνών και του Πειραιώς. Η άπορία αυτή διετυπώθη και παρά του έξ Άμερικανής έπιστολέφαντος τότε κ. Κων. Β. Χάρου όστις εις συνέταξίν του λέγει τα έξής: «Εν τοσούτω φίλε μου, μου προξενεί κατάπληξιν, πώς οι έν Άθήναις και Πειραιεί συμπολίται μας, πολλοί των όποιων δεν είνε άπλώς ευκαίριστοι, αλλά πλουσιώτατοι, δεν έσπευσαν να προβούν εις άσφαρές άσφορήτους. Έπίσης άπορώ, πώς ή έπιτροπή ένδομήθη πρώτον ήμεις τους τόσον μακράν, έληρόμενος δε τους έδώ βαθυπλούτους συμπατριώτας μας».

«Δι' όλους αυτούς τους λόγους—γράφει ο γυμνασιάρχης—ή έπιτροπή άπεφάσισε να προβή εις δεύτεραν άπόπειραν διενεργίας έράνων εις Άθήνας και Πειραιά. Προς τούτο υπέβαλον κατά τή τέλη του Φεβρουαρίου 1927 προς τον έν Άθήναις διηγόρον κ. Παν. Γ. Στάθη και προς τον έν Πειραιεί διηγόρον και πρόεδρον της «Κυθηραϊκής Άδελφότητος Πειραιώς-Άθηνών» κ. Διον. Μ. Πετρουχιλου κατάλογον των κατά την κρίσιν μου διαοριστών μελών των νέων νεωχωρισμένων ύποκειμένων των Άθηνών και Πειραιώς, και έζητήσα την γνώμη των. Ο κ. Δ. Μ. Πετρουχιλος άπάντησεν, δις συμφωνεί καθ' όλα και παραμένει δ' άποσταλούν τα διοριστήρια έγγραφα. Ο κ. Παν. Γ. Στάθης άπάντησεν, δις θεωρεί λόγος της τότε οικονομικής κρίσεως άκατάλληλον την έποχήν δι' ένέργειαν έράνων».

δεύτεραν διενέργειαν έράνων εις Άθήνας και Πειραιά, δις διώρισε ύποκειμένους από έγκριτους συμπολίτας, δις έν των διορισθέντων μελών μερικά συνέταξαν την άναβολήν των έράνων λόγω της οικονομικής κρίσεως, και το γεγονός τέλος, ως γράφει ο γυμνασιάρχης, δις αί ύποκειμενοι εις ύδμεριαν ένέργειαν προέβδαν ούδέ συνήλθον ποτέ διά να συγκροτηθούν και συσκεψθούν.

Από του σημείου αυτού και πέραν βλέπομεν τον κ. γυμνασιάρχην άφηνάσσαν και ύβρίζοντα τους συμπολίτας του κατά τρόπον χυδαίωσαν, διότι ο άνθρωπος αυτός δεν ήδύνατο να έμπνευσιν καμμίαν έμπιστοσύνην εις τα μέλη των ύποκειμένων τας όποια μάλιστα ήσαν της ίδιας έκλογής του! Και ύβρίζει τους ανθρώπους αυτούς διά να δικαιολογήσιν εις τους συμπολίτας του έξωτερικού δις τάχα αδεν ήδράνησιν!

Δικαιολογία άφελής, διότι οι έν Άθήναις και Πειραιεί Κυθήριοι, εάν ήδράνησαν, δεν το έπραξαν από άφιλοπατριαν, αλλά διότι ες έγγύτητα προς τας πράγματι της νήσου μας ζώντες είχαν σχηματίσει την περί γυμνασιακής ύποθέσεως κρίσιν των δις από τας πομπολυγώδεις ρητορίας του γυμνασιάρχου, άλλ' από το γεγονός δις εάν το γυνάσιον θα ώφείλη προσωπικώς τον γυμνασιάρχην του, θα έζήμην άλγίσεια την όποιαν τεχνήσεως άπέκρυπεν από τους έξω Κυθήριους ο γυμνασιάρχης. Και έπειδή δεν έγνώριζε πώς να δικαιολογήσιν προς αυτούς, έκρινε όρθον να ύβρίσιν, ως κατωτέρω, χυδαίως τους έν Άθήναις και Πειραιεί συμπολίτας.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΘΡΑΣΥΤΗΣ

Και γράφει ο γυμνασιάρχης Κυθήρων εις το βιβλίον του:

«Την άνωτέρω προσηλασμένην μας έξεθέσαμεν έν πλατεί διά να δείξωμεν εις τους Κυθήριους του Έξωτερικού, δις δεν ήδράνησαν άλλ' έζητήσαμεν και τον έκατομμυριούχον των Άθηνών και του Πειραιώς έν έρανον. Έπιθυμούμεν όμως να συστήσωμεν εις αυτούς, δις δεν πρέπει να συνενεργούν τας Κυθήριους των Άθηνών και του Πειραιώς, οι όποιοι επαιτριζόντες εύρον νέαν πατρίδα εις Άθήνας και Πειραιά, και πολλοί έν τούτων διέρρηξαν πάντα σχεδόν μετά της γενετικής δεσμών. Όσοι τυχόν πολιτεύονται ή έμπορεύονται ή άσκούντες έλευθερία επαγγέλματα έχουν άνηγνιν επαρκήσας πελατείας, αυτοί φροντίζουν να διατηρούν και να επεκτείνουν με λόγια την προς την ιδιαιτέρην πατρίδα άγάπην. Την προσδόν και την άνύψωσιν του κυθηραϊκού λαού ένιοι των πλουσίων Κυθήρων των Άθηνών και του Πειραιώς την βλέπουν με βόσκων όμμα. Διά τούτο και εις τινες είς αυτών τυγχάνω άντιπαθής, διότι έκλαμψάνομαι παρ' αυτών ως ένας των συντελεστών της άναπτύξεως του Κυθηραϊκού λαού. Δεν ήτο δυνατόν λοιπόν ποτέ τούτοισιν διαφένων άνθρώποις να παρουσιάζουν τας μεγαλειώδεις έκδηλώσεις του πατριωτισμού, πού παρουσίασαν οι πατριώται του Έξωτερικού. Δίν επεκτείνω τους άνωτέρω χαρακτηρισμούς μου εις πάντας τους κυθηριούς των Άθηνών και του Πειραιώς, μεταξύ των όποιων άρσφύονται και ύπερχωσαν πατριωτικών αισθημάτων Κυθήριοι, αλλά πολλοί τούτων τούτους όποιους τους σκιαγραφώμεν τυγχάνουν.

Αντιθέτως οι Κυθήριοι και οι Έλληνες έν γένει του έξωτερικού, βιώντες έν μέσφ μισθώνων λαών άνωτέρω ύλικώς αλλά κατωτέρω ήθικώς και πνευματικώς πολιτισμού, δεν είνε δυνατόν παρά να διατηρούν πάντοτε άμείωτον το πατριωτικόν των αισθημα.

ΑΠΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Πολλά είνε τας συμπεράσματα και πολλά αι άπορία εις τας όποιας καταλήγει ο κς θε λογικός Κυθήριος ένεστα από τας ύβρεις αυτές του κ. γυμνασιάρχης.

Ποίοι π.χ. είνε οι τοιργώτες έκείνοι πού βλέπουν με βόσκων όμμα την προσδόν του κυθηραϊκού λαού; Ποίοι είνε αυτοί εις τους όποιους είνε άντιπαθής ο κ. γυμνασιάρχης, και ποίοι είνε οι τοιργώτες έκείνοι πού έπιδεικνύουν με λόγια την προς την ιδιαιτέρην πατρίδα άγάπην των; Ποίοι είνε οι έκατομμυριούχοι τοιργώτες των Άθηνών και του Πειραιώς από τους όποιους έζήτησεν ο κ. γυμνασιάρχης βοήθειαν και του την ήρηθήσαν, και ποίοι τέλος πάντων ήσαν οι τοιργώτες έκείνοι άπου δεν ήτο δυνατόν να παρουσιάζουν τας μεγαλειώδεις έκδηλώσεις του πατριωτισμού πού παρουσίασαν οι πατριώται του έξωτερικού;

Περί όλων αυτών των Κυθήριων και των όνομάτων των οισώψ δ κ. γυμνασιάρχης! Τους ύβρίζει έμω, και γιά να μη παρεξηγηθώ τάχα, έμω και μιά επιφύλαξι πώς: δεν επεκτείνω τους χαρακτηρισμούς τους εις πάντας τους Κυθήριους των Άθηνών και του Πειραιώς μεταξύ των όποιων άρσφύονται και ύπερχωσαν πατρι-

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ Η ΝΕΑ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Το νομοσχέδιον περί της νέας εκλογικής μας περιφέρειας καθίσταται μετ' όλίγων νόμων, και οι Κυθήριοι της νήσου θα κληθούν πιδανόν προερχόμεν ν' άσκήσουν τα πολιτικά των δικαιώματα όψυ με τους έν Πειραιεί συμπολίτας.

Λέγομεν πιθανόν, διότι με την άναμάλιν της πολιτικής κατάνστασις την όποιαν έδημιούργησε διά σειράς άνεισληκτών πράξεων ή σημερινή Κυβέρνησις, και την άγρυπνίαν της Άντιπολιτευσεως να παραδεχθώ το νομοσχέδιον περί εκλογής του λευτερώ, ως και το όψυον της Στρατιωτικής Έπιτροπής, δεν είνε βέβαιον άν δεν έδημιουργηθούν νέα γεγονότα, και άν θα διεκχυθούν έν τέλει εκλογαί κατά το σύστημα πού καθιερώ ο νέος περί εκλογής του λευτερώ νόμος.

Η επί του ζητήματος τούτου διαφωνία της Άντιπολιτευσεως προς την Κυβέρνησιν είνε εντελώς, τούτο δύναται όδοι ή σημερινή Κυβέρνησις άδιαφορούσα διά τα κεκτημένα δικαιώματα του λαού, επιδιώκει διά το τρέπου του τεμαχισμού των διαφόρων περιφερειών να ώφελήσθ κομματικώς.

Είμεθα έν τούτοις βέβαιον ότι όποις δήποτε και άν έξελεθώ ή πολιτική κατάνστασις, και με ολονόητος σύστημα ήθελόν ποτέ διενεργηθώ εκλογαί δουλευτικαί, ή ο κυθηραϊκός λαός θα πράξη το καθήκον του ως λαός πειστών, ούθως εις την Δημοκρατίαν και τους φιλελευθέρους της θεσμούς, και ως λαός ύπερηφάνος μη άνεχόμενος την πολιτικήν δουλείαν εις την όποιαν οι όήμερον κυβερνώντες προπαθούν να ύπαγάγουν τον ελληνικόν λαόν.

ΑΙ ΑΠΟΡΙΑΙ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

Από τας πολλές μαζίας και άσυνταγίας τας όποιας ο γυμνασιάρχης Κυθήρων κ. Στάθης περιέλαβε εις το βιβλίον του, είνε και αι κατωτέρω. Εάν τας σχολιάζωμεν, το πρώτομον διά να καταδείξωμεν μετά ποίας φασούσης και περιφρονησεως όμλει δ άνθρωπος της Χώρας διά τους συμπολίτας του, και ποίαν σύγχυσιν άνεις μεταξύ Κυθήριων έξωτερικού και Κυθήριων έξωτερικού. Είνε δ' ανάγκη να λάβουν γνώσιν οι συμπολίται μας των χαρακτηρισμών αυτών του γυμνασιάρχου Κυθήρων, διά να κρίνουν την νοσηρότητα των άπό του άποψιν δ όποιος, πρσκαίμνον να ύποστηρίξιν το έρώτησιν, δεν έπίσταται να γράψιν ότι οι έν Άθήναις και Πειραιεί Κυθήριοι: βλέπουν με βόσκων όμμα την προσδόν και την άνύψωσιν του κυθηραϊκού λαού!

Ο ΠΟΝΟΣ ΕΝΟΣ ΠΑΤΕΡΑ

Επικαίτως προς όσα άλλαχού της έφημερίδος γράφονται γιά το γυνάδιον, έρχεται και μία έπιστολή ένός πατέρα δημοσιευθείσα εις την στήλην του χορογράφου της έγκοιτου έφημερίδος ο «Νέος Κόσμος» από τον έκλεκτό χρονογράφον κ. Στέφ. Χαριμίδην και υπό τον άνωτέρω τίτλον.

Βέβαια δεν είνε τίποτε το νέο όσα γράφει ο ποτεμένος πατέρας γιά το παιδί του. Είνε όμως τόσο χαρακτηριστική, πού έθεωρήσαμ χρήσιμο γιά τους συμπολίτας μας να τας μάθουν. Η περικύπτι μάστις της έπιστολής δις γιά έκαστο θέσις καινούργιες της Άγροτικής Τραπέζης μαζεύτηκαν τριήμιον χιλιάδες ύποψήριοι, πρέπει ιδιαιτέρως να προσεχθώ: ίδου λοιπόν τι γράφει ο κ. Χαριμίδης:

«Μου γράφει ένας πατέρας γιά να μου πη τον πόνο του.—τον πόνο των γονέων πού ίδεωσαν, έμόχνησαν, βασανίστηκαν να μορξώσουν τα παιδιά τους και βλέπουν σήμερον... δις έκαιαν μιά τρύπα στο νερό».

Δεν είμαι πλούσιος,—μου γράφει,—άλλά από το ύπότημά μου περιορίζοντες άλλες οδοιώδεις άνάγκες της οικογενείας μου, περπατώντας με τρύπιον παπούτσι, πού λέει ο λόγος, κατώρεθωσα να οπουνόσω το παιδί μου. Το παρηκολούθησα έπιμελέτατα σις γυμνασιακές του σπουδές, του έμαθα δύο γλώσσας και το δόσειλα έν τέλει στο Πανεπι-

αδικών αίσθημάτων Κυθήριου, όπως βλέπει θέλει να πη, ο μακαρίτης Δηλαβέτης ο οποίος έδωσε της εκατό χιλιάδες δια να αυτοδυναμωθεί ο γυναικίσκος εις το βιβλίο των αγώνων του, και τέλος ύβρισε και τους λαούς της 'Αμερικής και της Αυστραλίας ως: «λαούς μισοξένους και κατωτέρου ήθους και πνευματικού πολιτισμού», διά να ευχαριστήσουν μετάυ αντων βινδύτας «Κυθήριους και 'Ελληνες άναδότους του!

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Οι εν 'Αθήναις και Πειραιεί Κυθήριοι ύβρισθέντες καθ' ύν ύβρισθάνσαν τράπον από τον γυναικίσκον Κυθήριον, οδδμενός έχων ανάγκην συνηγορίας, διότι παύσησαν ει νε ότι από πολλών χρόνων, και πριν ή άζόνη ή εις το έξωτερικόν μετανάστευσαν των κατοίκων της νήσου μας συντελέση εις την πρόδοσιν της, ατόι συνέτρεχον και συνέσπερον εις τας ανάγκας της νήσου με έφθον ένδοξαίοντες, και όχι μόνον τούτο, αλλά παρηκολούθησαν και αυτούς τους άγώνας των πολιτευτών της, και πολιωρίθηον κατάχρητον εις Κυθήρια διά ν' αποδείξουν την αλληλεγγύην των προς τον τόπον.

Αυτοί οι ίδιοι ειπε έκείνοι οτινες το ένδοξον των και την αγάπην των προς την νήσον των κατέθεσαν ως: παράδοσιν, ώστε και σήμερα κάθε Κυθήριος της νήσου να ύβρισησιν δια τους εν 'Αθήναις και Πειραιεί συμπολίτας του, και αυτούς δικαιώς να θεωρή ως έρριμματα των συμφορών των του τόπου του, και να τους προβάλλω ως σκηνεία καθ' έσχον πρόδοσιν.

Εις τον ήθικόν όγκον των εν 'Αθήναις και Πειραιεί Κυθηρίων, και εις την άλλη λεγμένη των, όρείεται ή διοικητική και στρατιωτική και δικαστική κλπ. άποκατάστασις της νήσου μας ήτις έδωσε τέτοια και τα δεινά του τόπου μας, και έπέτρεψε ν' αποτελέσθουν μίαν οικογένειαν πέντες οι Κυθήριοι.

Και τους Κυθηρίους αυτούς των 'Αθηνών και του Πειραιώς έβρισην ο γυναικίσκος Κυθήριος ως «διαφρησάντες πάντα μετά της γενετικής των δεσμών, και ως βλεπόντες με βίβαντον όμια την πρόδοσιν και την άνωφειαν του κυθηριακού λαού», εκ μόνου του λόγου, ότι οι Κυθήριοι αυτοί γνωρίζοντες τα πράγματα του τόπου των, δεν ήδύλθαν να συντρέξουν το «έργον» του γ. γυναικίσκου το όποιον έναύγησαν εις τους βράχους του Ντερεμπερέ!

ΚΑΙ ΟΙ «ΜΙΣΟΞΕΝΟΙ ΛΑΟΙ»

Οι εν τω έξωτερικώ βινδύτες Κυθήριοι, με άνηδον και άγανάκτησιν βέβαια, ν' άνέγνωσαν όσα γράφει ο γυναικίσκος εις το βιβλίο του, ότι: «ζούν εν μέσφ μισοξένων λαών άνοστον ύλικώς αλλά κατωτέρου ήθους και πνευματικός πολιτισμός»!

Ειπε ύβρισην ένας γυναικίσκος να διακρίσθωσιν αυτά τα πράγματα όταν γνωρίζει εκ της ιστορίας, ότι μόνον εις λαούς προαχθέντας ύλικώς ήκησαν και ο πολιτισμός.

Εάν αί άρχαιαι 'Αθηναί έκαυρησάντοσαν και έδημιούργησαν τ' άβάνατα πνευματικά και καλλιτεχνικά άριστοτήματα με τα όποια κατέληξαν και καταπλήσαν την άνθρωπότητα, τούτο συνέβη διότι ήκησαν ύλικώς. 'Ολοι αί άποικιαί των έδούλευον διά τ' 'Αστε, όπως δουλεύουν σήμερα διά των Μητροπόλεων αί άποικιαί της 'Αγγλίας επί των όποιων σιτηρίζεται το Βρετανικόν μεγαλειον και ο άγγλικός πολιτισμός. Διά ν' άκμάση ή Βενετία ήθικώς και πνευματικός, ήκησε πριν ύλικώς. Και όταν έπλεον ύλικώς έπλεον και ήθικώς. Η Γερμανία, ή Γαλλία ή 'Ιταλία δεν ήκησαν και δεν έδημιούργησαν τον πολιτισμό των, παρά μόνον όταν οι δορυκετήτορες των και οι έπιφανείς άνδρες των έξησφάλισαν εις αυτάς την ύλικήν ευημερίαν.

Αί σημεριναί 'Ηνωμέναι Πολιτείαί της Βορείου 'Αμερικής εν μέσφ των όποιων χιλιάδες 'Ελλήνων ζούν, εάν άνήλθον εις το σημερινό του σημερινού, πολιτισμό αυτό το όρελίζον εις την ύλικήν των ευημερίαν.

Και γνωρίζει ο γυναικίσκος Κυθήριος εις ίδίας άντιλήψεις ότι εις καμμίαν άλλην χώραν της γης ή έλευθερία του άτόμου, και ή ικανοποίησις όλων των ήθικών και πνευματικών του ικανοτήτων δεν έφρε την πλήρη της πραγμάτωσιν όσον εις την χώραν αυτήν του ύλικού πλούτου. Οδδμενός έδοξάσθη το αίσθημα της κοινωνικής αλληλεγγύης, και οδδμενός έφρε πλήρη έμφρονην ή χριστιανική ήθική όσον εις την χώραν αυτήν, τον λαόν της όποιος εν τούτοις ο γυναικίσκος Κυθήριος τόσον οκαλώς ήρρισε ως: «λαός μισοξένων και κατωτέρου ήθους και πνευματικός πολιτισμός», εν μέσφ του όποιου μετέβη νά ζήση και νά πλουτίσθ: «ο διατηγών άμειώτων του πατριωτικόν του αίσθημα, αλλά άναμώσας και ένπολιτός και άπλητος και άξεστος 'Ελληνας» του κ. Σαΐθη.

Ο 'Αμερικανικός λαός ούτε μισοξένος ειπε ούτε και έχει κατωτέρου ήθους και πνευματικός πολιτισμόν από τον σημερινόν 'Ελληνα. Η άντιλήψις αυτή του γυναικίσκου Κυθήριου άπατελεί ύβριν όχι μόνον κατά του εύνοουδς και ύπεροχου πράγματι έκείνου λαού, αλλά και κατο των χιλιάδων μεταξύ αυτού βινδύτων 'Ελλήνων των όποιων τα τέκνα έχουν την τιμήν νά μετρώουν σήμερα εις την όλην πνευματικήν, και έπιστημονικήν, και καλλιτεχνικήν δράσιν του λαού των 'Ηνωμένων Πολιτειών της 'Αμερικής.

Τα ίδια πράγματα θά ήδύναντο νά λεχθούν και διά τον Αυστραλιανόν λαόν των θεωρούμενον μεν ως άγγλον άποικον, αλλά έξελισσόμενον επί των άρετών του άγγλικού μητροπολιτικού λαού εν μέσφ του όποιου ζώσι χιλιάδες 'Ελλήνων. Εις ούδέν ύστερεί ο Αυστραλιανός λαός εις πολιτισμόν, και εάν έχει κατι το όποιον ο λαός αυτός «μισείν», αυτό δεν ειπε το «ξένον στοιχείον», αλλά ή νομιμότης και ο τυχοδιωκτισμός του ξένου αυτού στοιχείου, και ή τάσις του νά αποζητή παραδοσιακώς μεταξύ του λαού έκείνου. Και αυτός ειπε πράγματι ο «άνωτερος πολιτισμός» του, και όχι το: «άρπαξ όσα μπορούσιν και φύγε, και τρέξε γρήγορα στην 'Ελλάδα να κίνησ τον όμογενή, διά νά σέ θανατώσιν και σέ ύμνήσιν ως μέγαν άνδρα ο γυναικίσκος Κυθήριος»!

Τι έλλειπναι νά γρηγορήται τέτοια πράγματα εις ένα βιβλόν 247 σελίδων, από μέγας μόνον και μόνον ενός γυναικίσκου, έναντίον έκείνων που δεν έπιστεύσαν και δεν συνέτρεξαν εις την... άνασκαφήν των βράχων του Ντερεμπερέ!!

ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

Η γνωστή φυλλάδα του κ. Ι. Κοντολέοντος θρηνολογούσα διά την περικοπήν της άγούρας γαμμήλς Κασαλίου, γράφει μεταξύ των άλλων:

«Το ζήτημα της Συγκοινωνίας ειπε διά τήν Κόνην ζήτημα ύπέροχος, και οι Κυθήριοι ειπε άποκασιμένον νά διεκδικήσουν με κάθε τρόπον το δικαίωμα νά έλκωναν, μίαν τουλάχιστον φοράν την έβδομάδα, με τον

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ

Μ. ΜΟΣΚΩΦ

«Όταν ο Βράμας έπλασε τον άνθρωπον και του χάρισε β. τι του ήταε δυνατόν νά του χαρίση για νάνε καλός και τέλειος σ' όλα του, τον έπηρε κοντά του ζήτηντας νά τον χαρή καλύτερα, και μ' αυτό νά χαρή τον ίδιον έναντό του, γιατί τον έαυτο του έναπέπλασε πλάθοντας τον άνθρωπον.

—Πιστεύω, άνθρωπε, του έιπε, νάσαι εύχαριστημένος, γιατί στην εύτυχισμένη αυτή γή σ' είσαι στο τελειωτό μου πλάσμα. Σούβαλα μέσα στο μυαλό μιά θεϊκή άγτίδα που θά σέ φωτίση και μακρύν θά σ' οδηγή. Σούβαλα μέσα στην ψυχή μιά μονακική δύναμη, που θά σου έπιτρέψη νά καταλαβήσιν τη φύση και νά την απολαβήσιν. Και τέλος σου έπέτρεψε με τα φώτα της σκέψης, σέναν μοναχό, νά μπορείς νά έμβαθύνεις σ' όλα τα μυστικά της ζωής και σ' όλα τα μυστήρια του κόσμου. Κύττα γύρω σου, άγαπητέ μου πλάσμα! γιά σένα άναψα τον ήλιο κεί ψηλά νά φωτίση τον δόουό σου, γιά σένα γέμισα το διάσος με δροσισμα και την άτμοσφαίρα μ' αρώματα. Σ' έταξα βασιλιά ένάνω σ' όλα τα πλάσματα και όσμιός μου ειπε νάσαι εύτυχής, άρχε μόνιχα νά τή θείλσης. Και τώρα, πές μου, είσαι εύχαριστημένος από τον έναντό σου;

—Εύχαριστημένος από τον έναντό μου; άπάντησε μ' άπορία ο άνθρωπος. Και γιατί; Διότι τάχα είμαι το πιο άδύνατο και μηδαμινό πλάσμα σου; Νά, το λιοντάρι, ή τίγρις και ή ύαινα... έχουνη δύναμη αυτά, έχουνη νύχια. Το βουβάλι έχει κέρατα κι' αυτά τα φιδία έχουνη το φαριάκι. Ένφ έγώ κανένα όπλο δεν έχω, τίποτε δεν μού χρίσκει γιά νά ύπερασπίζω τον έναντό μου.

—Μά έγώ σουδωσα μυαλό και μ' αυτό σ' ώπλισα γιά όλη σου τη ζωή. Την γή αυτή που πατς κι' είσαι μπροστά της ένα σκουλήκι, ένα τίποτε, την ίδια γή φτάνει νά το θείλσης και θά την ύποτίξεις στο θείλμά σου. Άν κοιτάσης, αυτή δεν θ' άργήση νά σου άνοιξη όλους της τους θησαυρούς και νά σου γεμίσει τα χέρια. Σουδωσα την γνόδο κι' αυτή θά σου ύπαγορεύση που βρσκειται άλλαν κόσμος.

Κάποιο λάθος κάνει ή φυλλάδα του κ. Ι. Κοντολέοντος. Οι Κ υ θ ή ρ ι ο ι έπιφανούντες τρεις φορές τη βδομάδα: «με τον άλλον κόσμο». Την δεύτεραν, την Πέμπτην και το Σάββατον. Μόνον οι Κ α σ α λ ι ώ τ ε ς δεν βλέπουν τον καπνόν του φουγάρου της 'Ελληνίδος. Άλλ' οι Κασαλιώτες δεν άποτελούν όλα τα Κυθήρια. Ποιος δέ τώρα ειπε ο τρόπος με τον όποιον ειπε άποκασιμένον νά διεκδικήσουν τα παλιά των «προνόμια», αυτό θά το μάθωμεν από τον «συμπεθερον» κ. Λορένδον.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΥΠ' ΟΨΕΙ

Γράφει άκόμη ή φυλλάδα του κ. Κοντολέοντος σχετικώς με την περικοπήν της άγούρας:

«Πρέπει νά τονισθ ότι εις την ύπόθεσιν ταύτην σπουδαίως έξημίσαν ή προσπάθεια την όποιαν ειχε κάμη άλλοτε ο κ. Τσιτολίδης διά νά πείσθ τας άρμόδιας ύπηρεσίας, ότι ειπε περικη και πρπει νά καταργηθ ή προσέγγισις του Κασαλίου».

Πρέπει νά πληροφορησώμεν και τους Κασαλιώτες και τους Χωρσίτες, ότι με τοιαύτα πρόσχημα δημοσιεύματα πολύ κακήν ύπηρεσίαν προσέφερον εις την ύπόθεσιν των. 'Η άγούρας γαμμήλς Κασαλίου όχι μόνον διετηρήθη επί της έποχής των Φιλελευθέρων, αλλά έπεξετάθη και εις τ' 'Αντικυβερνά. Θά ήτο πολύ εύκολός ή κατάργησις της, εάν ο κ. Τσιτολίδης δεν την έπροστάτε. Σήμερα τον εις τα πράγματα ειπε ή Κυβέρνησις των Λαϊκών, περικυπταται ή άγούρας γαμμήλς. Και οι Κασαλιώτες και οι Χωρσίτες ειπε φίλοι άφοσιωμένοι της Κυβερνήσεως! Τι αλιωνται συνεπώς τον κ. Τσιτολίδην; Εάν ο νύν βουλευτής μας έκινετο και όμμερον διά την κατάργησιν της άγούρας, αυτή άσφα έστ' α. θά κατηγόρειτο. Το γιάτι, το μαντεύουν οι ένδοξαίοντες. Άλλ' ο κ. Τσιτολίδης δεν κο μ μ α τ ί ζ ε τ α ι εις τοιούτον είδους ύποθέσεις, ούτε και ίδιων εις έλκονικά τμήματα διά φαυλοκρατικούς λόγους. Εάν ο κ. Τσιτολίδης έκανε κομματικήν πολιτικήν, οι Κασαλιώτες θά μετρήσαντεν χωρίς άλλο εις... Άγιαν Πελαγίαν διά νά ζήσουν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΑ & ΑΠΘΘΕΜΑΤΙΚΑ

ΔΡΑΧ. 1.205.000.000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τη 30η Δεκεμβρίου 1933)

8.794.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΔΗΛΗΝ ΤΗΝ 'ΕΛΛΑΔΑ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΑΛΙΓΝΤΟ: Κάτρον, Άλεξάνδρεια, Ζαχαζή.

Άναποικριται εις όλας τας χώρας του έξωτερικού.

Η 'Εθνική Τράπεζα της 'Ελλάδος έκτελει πάσης φύσεως τραπεζικά έργα εις το έξωτερικόν και το έξωτερικόν υπό έξαιρετικώς συμφέροντες όρους. Δέχεται δέ καταθέσεις (εις πρώτην ζήτησιν, επί προθεσμιά και ταμειωτηρίον) με ίλιαν εύνοικά έκτάσεις.

Είδικαι εύνομαι, και συγκαταβατικοί όροι διά τας καταθέσεις, τα έμβλασμα τα και τας έργασίας εν γένει των εν 'Αμερική 'Ελλήνων. Η 'Εθνική Τράπεζα διατηρεί πλήρεις δίκτυον άναποικριτών εις όλας τας Πολιτείας της Βορείου 'Αμερικής και του Καναδά, ειπε δέ άναποικριται εν 'Ελλάδι των μεγαλυτέρων 'Αμερικανικών Τραπεζών.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK, 51 Maiden Lane

Ίδρυθείσα υπό της 'Εθν. Τραπεζής της 'Ελλάδος, συμφώνως με τους νόμους της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, προς εξυπηρέτησιν των εν 'Αμερική 'Ελλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ έλοσχερώς καταβεβλημένα . . . Δολάρια 1.500.000

το μεγάλο μυστικό γιά νάχρη ζωή χαρούμενη και γιά νάσαι εύτυχής.

Ο άνθρωπος όμως έπέμενε στο δικό του και με ζήλια θεωρούσε το λιοντάρι, την τίγρη και το φίδι.

Τότε ο Βράμας θύησε, σήκωσε το χέρια και καταράσθη τον άνθρωπον.

—Άνθρωπε άχάριστε, του έιπε, αντί ν' απολαύσθεις τα όσα γιά σένα και μόνο έφτιασα, έσθ έπιμένεις στη γνώμη σου, πεισιμώνας και δεν μένεις εύχαριστημένος. Μά μάθε το: ζητώντας κάποιαν αλήθεια, θά περάσης την ζωή χωρίς νά την άνακαλύψης. Λοιπόν κοπί-αζε άφου το έπιθυμείς. Κι' άν ζωας δεν έχεις τά νύχια του λιονταριού, τά δόντια της ύαινας; και το φαριάκι του φιδιού, σέ καταριέμαι νά σέ βοηθήση το μυαλό, το μυαλό σου πύ τζα προσωριμένο γιά νά σου δώση τη χαρά της ζωής, αυτό το ίδιο θά σέ βοηθήση νά γίνης τρομερώτερος κι' άπ' αυτά τάγια θηρία. Γενού λοιπόν πύ άισιοχας; από το λιοντάρι, πύ άγριος από την τίγρη, πύ φαριάκερός από το φίδι. Το δέλη-σες, έστω: Αίματοκυλίσματα και καταστροφές άς καταυριεύσουν τον κόσμο, και σ' από μίτος, αλληλοφωγώματα, έχθροπάθειες και διωγμούς σιγμ ή νά μην βοή: γιά νά σπώσης; ένάνω προς τον ούρανόν το κεφάλι, γιά νά γελήσης από εύχαρίστησι και νά χαρή; την ύ-ποκρί σιν. Άφου δεν είσαι εύχαριστη-μένος από κείνον που ζήτησε νά σέ κά-νω, γενού σ' ο ίδιος, οι γιοί σου κ' οι γυνί των γυνών σου, έκείνο που έε-θύμησες και ζήλησες.

Και τότε ο άνθρωπος έφύσησε το όπλον.

Και παρουσιάσθησαν άμέσως οι αίμα-τηροί κι' άτελείωτοι πόλεμοι. Κ' οι άν-θρωποι άρχισαν έναν άγριο αλληλοσπα-ραγμό, άγριώτερο κι' άπ' αυτόν που κάνουν τ' άνίμεροι θηρία. Κι' ο άνθρω-πος έγενε λιοντάρι, τίγρις και φίδι άν και διατήρησε την άνθρωπότην του υπο-φή. Κι' ο κόσμος χαντακώθηκε στα αί-ματα και στις φλόγες.

Μά ήλθε στιγμή που ο άνθρωπος κουράσθηκε.

Κουράσθηκε από τον αλληλοσπαγα-μό κι' από τον μάταιο άγώνα.

Και τότε ζήτησε νά βοή που κρύβε-ται ή αλήθεια της εύτυχίας. Θυμήθηκε τον πλάστη του. Δακρυσμένη ματιά σή-κωσε προς τον ούρανόν και με καρδίη σπαργμένη παρακλητική ρώτησε:

—Πλάστη μου, τι πρέπει λοιπόν νά κάνω γιά νά εύτυχίσω κ' έγώ; που νά βρω την εύτυχία;

Κι' ο Βράμας λυπήθηκε το πλάσμα του και με τον γυνόν του άπάντησε:

—Στην ειρήνη και την αγάπη.

ΔΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΦΡΗΛΙΚΙΑΝΙΚΟΝ

Με έξαιρετικήν έπιτυχίαν διεξήχθη ή έορτή την όποιαν παρεσκεύασεν ή Σχο-λική 'Εφορεία Φρηλικιανικών ύπερ του έκεί σχολείου. Ο δόθεσις εν τη αίσθησιν του Σχολείου χορός ειχε προσελκύση χωρικώς εξ όλων των χωρίων, το δέ κυλικετον το όποιον ειχε πλουτισθ άφθόνως εξ έγχωρίων ίδιως αναψυκτικών άναπεκρίθη πλήρως εις τας άξιώσεις των προσελθέντων. Κατά την έορτήν έγέ-νετο έκκύβευσις λαχείου με διάφορα άντι-κειμενα μέρος των όποιων ειχον προσ-φέρει οι έμποροι Ποταμού.

Τά εκ της έορτής και ύπερ του σχο-λείου κέρδη άνήλθον εις τας εξ περίπου χιλιάδας δραχμάς καθαράς. Αι εκ της έορτής έντυπώσεις ήσαν έξαιρετικά και ίδι-ως εκ της περιποίησεως των κατοίκων της κοινότητος.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Μετά πάσης μεγαλοπρεπείας έτελέσθησαν οι γάμοι του εν 'Αθήναις γυνστατικού λίαν εδφμής βιομηχάνου κ. Γεωργίου Τουρνηκού της, μετά της χαριτωμένης και έξαιρετου μορ-φώσεως δεσποινίδος 'Πιπίτας Γεωργ. Σίμου της γνωστής έπίσης και έκλεκτής εν Πειραιεί φρηλικής οικογενείας. Προς το εύχρηστον ζεύγος άπευθύνοντες τας ελικρινέστερας ευ-χάς μας διά την εύτυχίαν των.

ΠΕΝΘΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Χ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ

Με την έκπονην των τελευταίων ήμερών της 'Ανοίξεως έξέπνευσεν ήσυχά ήσυχά εις την γαλήνην ένός διαμερίσματος του εν 'Αθήναις «'Ερμούδου Σταυρού», περιτριγυ-ρισμένη από την εύωδιαν λευκών κρήνων και ρόδων, ή συμπολίτις μας δεσποινίς Εύ-αγγελία Χ. 'Ανδρονίκου.

Η άετιχής νέα την ζωήν της όποιας μετά ήρωϊσμόν και άνταπαρήσεως ή πονεμένη μητέρα της και ή έπιστήμη διεδίδησαν, δεν κατέστη δυνατόν νά σωθ. Έφυγεν ά-πό τον κόσμο αυτόν των ματαιοτήτων διά νά εύρη άλλου την χαράν την όποιαν ζώσα δεν έγνώριζε.

Η κυθηριακή κοινωνία της όποιας ή ύπεροχος κόρη άπετείλει άληθές κόσμημα, παρηκολούθησεν εύθύς εξ άρχης μετά στορ-γισμόν ένδιαφέροντος και συμπαιθείας την άσθένειάν της, και προσήλθε με θλίψιν παρά την κλίσην του πόνου της διά νά την ένθαρρύνει και την άνακουφίσθ.

Σπανίως θάνατος συνειλόνισεν μίαν δλο-κλήρον κοινωνίαν όπως ο θάνατος της έναρέτου αυτής κόρης, της έκπροσώπου αυτής της ιδεώδους κυθηριακής ήθικης και καλώςήνης, ή όποις με το μερίδιον εις τα χείλη και χωρίς μνησικακίαν κατά της άσθενούσας Μόρας της, άπεχαιρέτησεν την ζωήν και τους περιστοιχίζοντας αυτήν συγγενείς και φίλους.

Ο νεκρός της κατεργικής νέας ταριχευ-θείς δεικνύσθη επί πολυτελούς νεκροφό-ρου άμάξης εις Πειραιά προς μεταφοράν εις τήν Κόνην. Την σορόν ήκολούθησαν εξ 'Αθηνών μέχρι του άπομολού πλείστοις συμπολίταις εν οίς ο βουλευτής μας κ. Π. Τσιτολίδης μετά της νύφας του, ο βουλευ-τής Κανάκος και έξάδελφος της άποβιουώ-σης κ. Στέλλας Τσιτολίδος, ο δικηγόρος κ. Γ. Στρατηγός, ο κ. Χ. Λαχανάς, οι ά-δελφοί κ.κ. Παν. και Ι. 'Αρόνης, ο κ. Α. Κομνηνός, ο κ. Θ. Πανάργος, ο δικηγό-ρος κ. Τζιμης Παναγιωτόπουλος οτινες πάντες και κατέθεσαν βαρύνοντες στεφά-νους εκ φυσικών άνθων και σταυρούς.

Κατά το μέγεθος του άπολόου διάστημα, το διαμέρισμα του άπομολού ένθα ειχεν έναποικισθ ή σορός κατόπιν άληθούς περ-σούνημ. Χωρεία συμπολιτών άμφοτέρων των φύλων μετέβη ν' άποχαιρέτησιν την εύγενή άλλ' άνυγον ύπαρξιν, και ν' άπει-ύνην εις την μητέρα της και τον άπαρηγό-ρητον έξάδελφόν της κ. Ι. 'Ανδρονίκου λόγους παραμυθίας. Και όταν το άπό-πλοον άπεκαμάρησθ διακομίζον εις την πατριήν γην την άνθοσκαπούμένην σορόν, όλος έκείνος ο κόσμος των συμπολιτών έπείστανεν εις τήν ίδια με τα δάκρυα εις τους όφθαλμούς και την θλίψιν εις την ψυχήν διά την άπώλειαν ενός στολισματος της νήσου.

Η κηδεία της άνεχούσης νέας έγένετο εν Ποταμώ δημοτελεσάτη. Εις αυτήν πλη-θος κατοίκων εξ όλων των χωρίων παρό-σθη, ός έπίσης διάφορα κοινοτικά συμβού-λια και πρόεδροι κοινοτήτων, έπίσης δέ και ο κόσμος των δημοσίων μας ύπαλλή-λων. Ίδιαίτερος έδωρήσαν τον θάνατον της ο κατόικος Ποταμού μεταξυ των ό-ποιων έγνώριζε νά σφοδρά όλην την χά-ριν των άρετών της.

Η κοινότης Ποταμού παρεχώρησε δω-ρεάν τάφον εις το κοιμητήριον διά νά δε-χθ ήν σορόν της άλημονήτου νέας, ύπερ-τρίανοντα δέ έτεφνον εκ φυσικών άνθων ένδοξίον το φέτερόν της. Ο πρόεδρος της κοινότητος Ποταμού έζήμηνε τας άρε-τας της, και το πλήθος ήκολούθησε με κατανύξιν και βαθύτην και ελικρινή θλίψιν την έκφοράν της από του ναού. Και όταν ή σορός της άπεδόθη εις την μητέρα γην, αί νεάνιδες του Ποταμού, αί όποιαι ήλθον ένάντιον, έκδύσαν υπό τους θλίβε-ρούς ήχους των κωδώνων των ναών τον τάφον της με σορούς από λευκά άνθη μαζί με τα δάκρυά των.

Προς την οικογένειαν της ύπεροχου άλλ' άμοιρης νέας, προς τους έξάδελφους της κ.κ. Ιωάννην και Θεόδωρον 'Ανδρονίκου και προς πάντας τους συγγενείς της, ή φη-μερίς μας άπευθύνει τα πλέον θερμά της και τα πλέον βαθιά συλλυπητήρια.

Αφιέτις

Αφίκεται εξ Αδριατικής ο έγκριτος συμπο-λίτης κ. Έμμαν. Παν. Μελίτας όστις θέλει έγ-κατασταθ μονίμως εν 'Ελλάδι.

Όσοι θέλετε νά άγοράσητε σπήτι εις τας 'Αθήνας ή εις

οιανδήποτε άλλην πόλιν της 'Ελλάδος άποταθίτε προς την

ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΑΘΗΝΩΝ

γράφοντες ως εξής:

ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΑΣΦΑΛΕΙΑ - ΤΑΧΥΤΗΣ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

•ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ•

Γάμοι

Ο κ. Σταύρος Ι. Νοταράς και ή χαριτό-βρυτος δεσποινίς 'Ασημού.α 'Αθηναίου έτέ-λεσαν εν Φρηλικιανίκοις τους γάμους των. Θερμάς εύχάς και συγχαρητήρια.

Ο κ. Βασίλειος Ι. Ρεσούλης και ή εξ 'Αν-τικυθίων δεσποινίς Πιπίνα Λιονουσίου Κα-ταναβήκη έτέλεσαν εν Πειραιεί τους γά-μους των.

Ο κ. Νικόλαος Έδάγ. Κρίθρας και ή δε-σποινίς Βασιλική Δημητρίου Καμυδλή έτέλε-σαν εν Πειραιεί τους γάμους των.

Βαπτίδες

Ο νεαρός υίός του κ. Γ. Λεβουνη, Πανα-γιώτης άνεδέξατο εν Καστριανίκοις το θυ-γέτριον του κ. Έμμαν. Καστριανόν όνομας αυτό Μαρίαν.

Η δεσποινίς Εύαγγελία Νικολ. Μαζαράκη άνεδέξατο εν Ποταμώ το θυγάτριον (δίδυμον) του κ. Ιωάννου Θ. Πρινέα όνομασας αυτό Ζαχαρούλα.

Ο κ. Έμμανουήλ Γ. Άλφιερης άνεδέξατο εν Ποταμώ το άγοράκι (δίδυμον) του κ. Ιω-άννου Θ. Πρινέα όνομασας αυτό Νικόλαον.

Ο κ. Ιωάν. Γιαννίτης άνεδέξατο εν Πει-ραιεί το άγοράκι του κ. Ι. Μ. Κανέλλη, όνο-μασας αυτό Μηνάν.

Θάνατοι

Απεβίωσεν εν Καστριανίκοις ή Τριαντα-φυλλία σφύγγος Δημ. Καστριανόν έτών 50.

Απεβίωσεν εν Φρηλικιανίκοις ή 'Ελένη χήρα Γεωργίου Κασμιάτη έτών 95.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ο θερισμός άρχισε και συνεχίζεται έντατι-κά εις τήν Κόνην. Η σοδεία όμως, δεν ειπε και μεγάλη ότως άνεμένον.

—Φρούτα μόνιχα γίνονται έφertos πολλά και ίδιως ζήντερα. Άπ' αυτά έγεναν τόσα πολ-λά όποτε έγενε και έξαγωγή εις Πειραιά.

—Έπληθύνσαν μία και δύο δραχμές την όκά εις τον τόπο, άλλ' οι έξαγωγές έζημύ-θησαν διότι και τα μεταφορικά ήσαν βαρύν, και πολύ τέτοιο φρούτο ειχε κατακλύσει την άγορά του Πειραιώς.

—Η αύξησις των εισιτηρίων έπιβατών και έμπορευμάτων σχολιάζεται δυσμενέστατα από τους συμπολίτας.

—Γι' αυτό δέ και πολλοί συναλλασσόμε-νοι με τον Πειραιά προτιμούν τώρα τα βενζι-νόσπια γιά τήν μεταφορά των έμπορευμά-των των.

—Η περίστασις αυτή έφερε πάλι στη μέ-ση τα παρόνοια, γιάτι τόσα χρόνια νά μην άξιώθ ή τόπος μας ν' άποκτήσιν ένα αέρι-πλοιο.

—Τα παρόνοια όμως ειπε άδικαιολόγητα. Διότι ο τόπος μας ειπε λεφτά νά κάμη περισ-σότερα από ένα αερίπλοιο.

—Άλλά προτιμώσε τα λεφτά του νά τά βάλη στήν τράπεζα, γιά νά χρίση πέντε-έξη έκατομύρια στην 'Αγγλοαμερικάνα, και όχι σέ έπιχειρήσεις.

—Σπαρταριστή άνταπόκρισιν έδημοσίευσε το δημοσιογραφικό όργανον του κ. Κοντολέον-τος γιά την ύποδοχή που καμιαν οι Κα-ροβίτες.

—Ος έδόθη, γράφει, τηλεφωνικός εκ Ποταμού ή είδησις της άναχωρήσεως του κ. Κοντολέοντος γιά τον Καραβά, ήχησεν χαρ-μόσυνος γενική κω

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ
ΕΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΓΓΕΛΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εξωτερικού έτησια Δραχ. 50
Εξωτερικού Αίρας Αγγλ. 1
Αμερικής Δολλάρια 5

Η συνδρομή υπολογίζεται από της ημέρας της αποστολής του φύλλου.

Τα χειρόγραφα δημοσιεύονται ή μη δεν αποδίδονται.

Διαχειριστής και υπεύθυνος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Η. ΒΟΥΡΛΑΚΟΣ

ΑΙ ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΒΟΥΛΗ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ ΚΑΙ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Χάριν των αναγνωστών της «Φωνής» προβαίνουμε εις την δημοσίευσιν του κατωτέρω πίνακος εις τον οποίον εμφανίζονται αι περίοδοι και αι συνένοδοι των Ελληνικών Βουλών από της συστάσεως του Ελληνικού Κράτους. Πρό τούτου δε εκρίναμεν σκόπιμον να προτιθέμεν εν συντομία ιστορικάς τινας σημειώσεις, προς κατανόησιν του έργου και του ποσοσμού των Βουλών.

Η ΒΟΥΛΗ εν ταίς αρχαίαις ελληνικαίς πολιτείαις, ήτο Συμβουλευτικήν σωματείον, ήδη από του Όμηρου εμφανιζόμενον υπό του οποίου και ονομάζεται Ιδιαίτερος «Βουλή των γερόντων». Αύτη απηργίζετο τότε υπό ανδρών οι οποίοι άνηκον εις τους λεγομένους «βασιλείς», ήτοι τους άριστους, διορίζοντο δε υπό του βασιλέως—άρχιστρατήγον, καλούμενου «βουληφόρου», «ήνιχτορος» «μέδοντες».

Κατό τούς πρώτους ιστορικούς χρόνους ή Βουλή συνέκλειτο εξ εταυριστών και φησικώ τή λόγω ήτο όργανον της ολιγαρχίας πλείστοι δε των βουλευτών είχαν κληρονομικήν δικαιοσύνην δια βίου την βουλευτείαν. Αφ' όσον όμως επεκράτησε ή Δημοκρατία, μεταβλήθη ή Βουλή εις προβουλευτικήν σωματείον, και κατέστη λαϊκή, ήτοι του κύριον όργανον της συγκρατήσεως του δημοκρατικού πολιτεύματος. Εις την μεταρρυθμίσει ταύτην εν Αθήναις τα μέγιστα συνετέλεσεν ο Σόλων, αι δε άλλαι ελληνικαί δημοκρατίαι έλαβον δια τας βουλὰς αυτών εξ Αθηνών το πρότυπον. Το κύριον καθήκον της Βουλής ταύτης ήτις κατ' αρχάς άποτελείτο εκ 400, έτα δε εκ 500 μελών, και ή όποια προς διάκρισιν από της εν Αρείφ Πάγφ Βουλής ονομαζέτο ή «δευτέρα» ή «ετέρα» βουλή, ή «ή τα πολιτικά πράττουσα», ήτο να προπαρασκευάζη πάσαν υπόθεσιν μέλουσιν να εισηγηθή εις την συνέλευσιν του λαού. Η προπαρασκευή αυτή, το «προβούλευμα», καθίστατο έγκυρος μετά την έπισηφήσιν υπό της έκκλησίας του δήμου. Δια τούτο αι αποφάσεις τούτου έφερον τον τυπικόν όρον: «έδοξε τη Βουλή και τή δήμω». Είχεν όμως ή βουλή αυτή και πλείστα άλλα καθήκοντα και ιδιαίτερα δικαιώματα, ιδίως να λαμβάνη κατά τρόπον αυτεξούσιον τελειωτικές αποφάσεις, να διοική τὰ οικονομικά του κράτους, να κατασκευάζη νέα πολεμικά πλοία κλπ.

Η έκλογη των βουλευτών έγίνετο δια κλήρου. Πας Αθηναίος, έχων ηλικίαν 30 έτών και άνω και πλήρη τὰ πολιτικά του δικαιώματα, υπεχρεούτο καθ' όλην του την ζωήν, κληρούμενος να γίνη βουλευτής δι' εν έτος ή δια δύο έτη, ούχι όμως συνεχή. Πριν ή αναλάβειν τα καθήκοντα των οι βουλευται υπεβάλλοντο εις δοκιμασίαν, έγκρινόντες δε έδιδον τον διασώθεντα μέχρις ήμων όρον.

Εν Σάμω ή Βουλή έκαλείτο «γερονσία», εν Κρήτη οι βουλευται έλέγοντο «κόσμοι», εν Κνίδω «μήμονες», εν Μασσαλία «τιμοίχοι», εν Έπιδάυρφ «αρχονοί», εν Ρόδω «μάστοροι», εν Μεγάροις και ταίς άρκαίαις αυτών «αίσουμένηται», άλλαχού δε «σύνεδροι».

Εν Σάμω ή Βουλή έκαλείτο «γερονσία», εν Κρήτη οι βουλευται έλέγοντο «κόσμοι», εν Κνίδω «μήμονες», εν Μασσαλία «τιμοίχοι», εν Έπιδάυρφ «αρχονοί», εν Ρόδω «μάστοροι», εν Μεγάροις και ταίς άρκαίαις αυτών «αίσουμένηται», άλλαχού δε «σύνεδροι».

ΠΙΝΑΞ

Εμφαίνων από της συστάσεως του Ελληνικού Κράτους τας περιόδους και συνένοδους Βουλής και Γερουσίας και τον χρόνον της διαρκείας αυτών.

Περίοδοι	Σύνοδοι	Σ Υ	
		Χρόνος έναρξεως	
		Ημ.	Μ ή ν
ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΘΟΥΚΛΗΣ			
Α'. Βουλή			
Α'.	α'.	7	Σεπτεμβρίου
	β'.	10	Δεκεμβρίου
	γ'.	7	Νοεμβρίου
Β'.	α'.	28	Ιουλίου
	β'.	28	Οκτωβρίου
	γ'.	10	Δεκεμβρίου
Γ'.	α'.	30	Οκτωβρίου
	β'.	31	"
	γ'.	31	"
Δ'.	α'.	30	Οκτωβρίου
	β'.	4	Δεκεμβρίου
	γ'.	31	Οκτωβρίου
Ε'.	α'.	7	Δεκεμβρίου
	β'.	30	Οκτωβρίου
	γ'.	30	"
ΣΤ'.	α'.	29	Οκτωβρίου
	β'.	30	"
	γ'.	30	"
Ζ'.	α'.	15	Φεβρουαρίου
	β'.	30	Σεπτεμβρίου
	ἐκτακτος	5	Μαΐου
Β'. Γερουσία 1844-1861			
Α'.	α'.	26	Σεπτεμβρίου
	β'.	10	Δεκεμβρίου
	γ'.	13	Νοεμβρίου
Β'.	α'.	14	Σεπτεμβρίου
	β'.	13	Νοεμβρίου
	γ'.	19	Δεκεμβρίου
Γ'.	α'.	9	Νοεμβρίου
	β'.	1	"
	γ'.	10	"
Δ'.	α'.	23	Νοεμβρίου
	β'.	2	Φεβρουαρίου
	γ'.	11	Νοεμβρίου

Εν Όλυμπί άναφέρεται ως εν Αθήναις «Βουλὰ πεντακάτιων». Τας έργασίας της Βουλής εν Αθήναις διηύθυνον οι 50 «πρυτάνεις», άλλίσσοντες κατά μήνα, ο πρόεδρος δε τούτων ονομάζετο «επιστάτης».

Η σημερινή ΒΟΥΛΗ όπως νοείται εις τὰ διάφορα κράτη, είχε ειδικώς το εξ αίρετών αντιπροσώπων του λαού νομοθετικόν σώμα. Η βουλή δε αυτή, αποτελούσα άπλως άμεσον όργανον της πολιτείας κατά νομικήν κυριολεξίαν, είχε πολιτικώς ο υπέρτατος αντιπρόσωπος του λαού, παρ' ου και εκλέγεται δια καθολικής ψηφοφορίας, συνήθως μόνον των άορένων, και δια χρόνον ποικίλοντα κατ' έκτασιν (περίοδος), άποτελεί δε εις τὰ δημοκρατικά πολιτεύματα το κύριον όργανον του πολιτεύματος εις το όποιον συγκεντρώνεται αι σπουδαιότεραι έξουσίαι. Επὶ τούτου δε στηρίζεται ή αξίωσις των πολιτικών μερίδων όπως δια καταλήλουν εκλογικόν συστήματος αντιπροσωπεύονται έπαρκώς εις αυτήν, ούτως ώστε να μετέχωσι της άσκήσεως των άρμοδιοτήτων της και επομένως του κράτους. Αι έξουσίαι της Βουλής εινε πολλαπλαϊ άλλ' άνάγονται εις τας εξής γενικάς: Νομοθετικήν, Συντακτικήν, Πολιτικήν.

Η Ελληνική Βουλή, όπως λειτουργεί σήμερα, χρονολογείται από του έτους 1844 επί της βασιλείας του Όθωνος. Ένα έτος πριν, κατά την 3 Σεπτεμβρίου 1843 ή στρατιωτική φρονησά στασιάσασα, περιέκυλινε τα Ανώτατα και ήνάγκασε τον Όθωνα ν' αποδεχθί την κατάλυσιν της άπολύτου μοναρχίας. Ο Όθων υπέγραψε το διάταγμα της συγκλήσεως Έθνικής Συνελεύσεως προς σύνταξιν του Συνταγματικού πολιτεύματος. Η Έθνική Συνέλευσις συνήλθεν εν Αθήναις, και κατώρθωσε έντός τριών μηνών να ψηφίση το «Σύνταγμα της Ελλάδος» — «18 Μαρτίου 1844» και δέκα όκτω εν συνόλω ψηφίσματα, διακανονίσασα και το ζήτημα της αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ελλάδος.

Την πρώτην κατάπιν συνταγματικήν Κυβέρνησιν σχημάτισεν ο Αλέξ. Μαυροκορδάτος (30 Μαρτίου 1844) ήτις και διεξήγαγεν τας πρώτας βουλευτικές εκλογάς εν μέσφ στασιαστικών έπεισοδίων και έμφυλίου σπαραγμού. Η πρώτη εκ των εκλογών αυτών του νέου πολιτεύματος συνεβλήθη βουλή, πρώην αίματηρήσ βίας και άνομίας, άνέτρεψε τον Μαυροκορδάτον, και εις την άρχην άνήλθεν ή συμμαχική κυβέρνησις Κωλέτη—Μεταξά. Αποσυρθέντος μετ' άλλων του Μεταξά άπέμεινε μόνος κοινοβουλευτικός δικτάτωρ ο Κωλέτης επί των ημερών του οποίου είχε παραλύσει τον νομοθετικόν έργον της Βουλής. Μετά τον θάνατον αυτού έπικολούθησαν συχνά διαλύσεις της Βουλής και εκλογαί.

Ο κατωτέρω πίναξ δίδει σαφή εικόνα της έκτοτε πολιτικής καταστάσεως της Ελλάδος ήτις εν διαρκή άνωμαλία έξελισσομένη, δεν έπέτρεψε μέχρι και των προσφάτων άκόμη χρόνων, την κανονικήν λειτουργίαν των Βουλών μέχρις έξαντλήσεως ολοκλήρου του χρόνου της διητείας των ει μη σπανίως.

Α Β

Ελληνικοῦ Κράτους τὰς περιόδους καὶ
τὸν χρόνον τῆς διαρκείας αὐτῶν.

Ν Ο Δ Ο Υ				Παρατη- ρήσεις
Χρόνος λήξεως				
Έτος	Ήμ.	Μ ἢ ν	Έτος	
844	31	Ὁκτωβρίου	1845	
845	31	»	1846	
846	14	Ἀπριλίου	1847	
847	10	Σεπτεμβρίου	1848	
848	18	Ὁκτωβρίου	1849	
849	28	Ἰουλίου	1850	
850	29	Ὁκτωβρίου	1851	
851	30	»	1852	
852	27	»	1853	
853	20	Ἀπριλίου	1854	
854	25	Ὁκτωβρίου	1855	
855	29	»	1856	
856	6	Ἰουνίου	1857	
857	29	Ἀπριλίου	1858	
858	24	Μαΐου	1859	
859	18	Μαΐου	1860	
860	16	Νοεμβρίου	1860	
861	11	Αὐγούστου	1861	
861	19	Μαρτίου	1862	
862	11	Σεπτεμβρίου	1862	

Περίοδοι	Σύνοδοι	ΣΥΝΟΔΟΥ						Παρατηρήσεις
		Χρόνος έναρξεως			Χρόνος λήξεως			
		Ημ.	Μ ή ν	Έτος	Ημ.	Μ ή ν	Έτος	
Ε'.	α'.	28	Δεκεμβρίου	1856	6	Ιουνίου	1857	
	β'.	20	Νοεμβρίου	1857	29	Απριλίου	1858	
	γ'.	13	"	1858	24	Μαΐου	1859	
ΣΤ'.	α'.	16	"	1859	18	"	1860	
Ζ'.	α'.	12	"	1860	11	Αυγούστου	1861	
ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΒΑΣΙΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ		11	Δεκεμβρίου	1862	16	Νοεμβρίου	1864	
Α'.	Βουλή							
	α'.	28	Μαΐου	1865	5	Ιανουαρίου	1866	
	Έκτακτος	10	Ιανουαρίου	1866	22	"	1866	
	β'.	10	Δεκεμβρίου	1866	9	Απριλίου	1867	
Β'.	γ'.	25	Σεπτεμβρίου	1867	11	Δεκεμβρίου	1867	
	α'.	25	Απριλίου	1868	20	Οκτωβρίου	1868	
	Έκτακτος	8	Νοεμβρίου	1868	10	Δεκεμβρίου	1868	
Γ'.	α'.	5	Ιουνίου	1869	20	Νοεμβρίου	1869	
	β'.	11	Δεκεμβρίου	1870	11	Μαΐου	1871	
	γ'.	18	Οκτωβρίου	1871	27	Δεκεμβρίου	1871	
Δ'.	α'.	24	Μαρτίου	1872	12	Ιουλίου	1872	
Ε'.	α'.	24	Φεβρουαρίου	1873	21	"	1873	
β'.	23	Ιανουαρίου	1874	26	Απριλίου	1874		
ΣΤ'.	α'.	25	Ιουλίου	1874	3	Δεκεμβρίου	1874	
	Έκτακτος	5	Μαρτίου	1875	28	Μαρτίου	1875	
	Ζ'.	α'.	11	Αυγούστου	1875	23	Δεκεμβρίου	
β'.	10	Σεπτεμβρίου	1876	8	Μαρτίου	1877		
	Έκτακτος	16	Μαΐου	1877	30	Ιουνίου		1877
	γ'.	10	Οκτωβρίου	1877	30	Ιανουαρίου		1878
	δ'.	31	Ιουλίου	1878	9	Δεκεμβρίου		1878
	Έκτακτος	5	"	1879	14	Ιουλίου		1879
Η'.	α'.	20	Οκτωβρίου	1879	17	Απριλίου	1880	
	β'.	9	"	1880	12	Μαρτίου	1881	
Θ'.	α'.	18	Ιανουαρίου	1882	19	Ιουλίου	1882	
	β'.	18	Οκτωβρίου	1882	24	Μαρτίου	1883	
	γ'.	27	"	1883	24	"	1884	
	δ'.	25	"	1884	11	Φεβρουαρίου	1885	
Ι'.	α'.	9	Μαΐου	1885	18	Ιουλίου	1885	
	Έκτακτος	11	Οκτωβρίου	1885	5	Απριλίου	1886	
	β'.	7	Μαΐου	1886	5	Νοεμβρίου	1886	
ΙΑ'.	α'.	22	Ιανουαρίου	1887	23	Μαΐου	1887	
	β'.	24	Οκτωβρίου	1887	17	Δεκεμβρίου	1887	
	γ'.	15	"	1888	7	Φεβρουαρίου	1889	
	Έκτακτος	27	Φεβρουαρίου	1889	4	Απριλίου	1889	
	δ'.	9	Οκτωβρίου	1889	19	Φεβρουαρίου	1890	
	Έκτακτος	22	Φεβρουαρίου	1890	31	Μαΐου	1890	
ΙΒ'.	α'.	29	Οκτωβρίου	1890	24	Μαρτίου	1891	
	β'.	28	"	1891	18	Φεβρουαρίου	1892	
ΙΓ'.	α'.	25	Μαΐου	1892	27	Ιουλίου	1892	
	β'.	29	Οκτωβρίου	1892	16	Φεβρουαρίου	1893	
	γ'.	27	"	1893	12	Μαρτίου	1894	
	δ'.	27	"	1894	9	Ιανουαρίου	1895	
ΙΔ'.	α'.	17	Μαΐου	1895	19	Ιουλίου	1895	
	β'.	8	Ιανουαρίου	1896	21	Μαρτίου	1896	
	Έκτακτος	24	Οκτωβρίου	1896	23	Σεπτεμβρίου	1897	
	γ'.	30	Μαρτίου	1897	23	Μαρτίου	1898	
ΙΕ'.	α'.	4	Μαρτίου	1899	21	Ιουλίου	1899	
	Έκτακτος	29	Νοεμβρίου	1899	7	Απριλίου	1900	
	β'.	24	Οκτωβρίου	1900	2	Μαρτίου	1901	
ΙΣΤ'.	γ'.	31	"	1901	8	Απριλίου	1902	
	α'.	9	Δεκεμβρίου	1902	31	Μαΐου	1903	
	Έκτακτος	2	Ιουνίου	1903	15	Σεπτεμβρίου	1903	
β'.	8	Δεκεμβρίου	1903	30	Απριλίου	1904		
	Έκτακτος	4	Μαΐου	1904	13	Σεπτεμβρίου		1904
	γ'.	24	Νοεμβρίου	1904	22	Δεκεμβρίου		1904
ΙΖ'.	α'.	14	Μαρτίου	1905	17	Ιουλίου	1905	
	Έκτακτος	21	Νοεμβρίου	1905	1	Φεβρουαρίου	1906	
ΙΗ'.	α'.	20	Απριλίου	1906	26	Αυγούστου	1906	
	Έκτακτος	11	Νοεμβρίου	1906	31	Ιουλίου	1907	
	β'.	29	Οκτωβρίου	1907	24	Απριλίου	1908	
	γ'.	30	"	1908	12	Μαΐου	1909	
	δ'.	20	Σεπτεμβρίου	1909	20	Ιανουαρίου	1910	
Έκτακτος	1	Φεβρουαρίου	1910	17	Μαρτίου	1910		
Α' ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΑΝΔΡΕΩΠΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ		1	Σεπτεμβρίου	1910	12	Οκτωβρίου	1910	
	Β' ΑΝΔΡΕΩΠΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ	8.	Ιανουαρίου	1911	20	Δεκεμβρίου	1911	
ΙΘ'.	α'.	19	Μαΐου	1912	21	Ιουνίου	1913	
	β'.	31	Οκτωβρίου	1913	3	"	1914	
	γ'.	15	Σεπτεμβρίου	1914	18	Απριλίου	1915	
Κ'.	α'.	3	Αυγούστου	1915	29	Οκτωβρίου	1915*	
	β'.	11	Ιουλίου	1917	13	"	1917	
	γ'.	15	Φεβρουαρίου	1918	15	Δεκεμβρίου	1918	
	δ'.	30	Οκτωβρίου	1919	15	Οκτωβρίου	1920	
ΚΑ'.	α'.	11	Ιανουαρίου	1916	6	Ιουλίου	1916	
	Γ' ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ	23	Δεκεμβρίου	1920	29	Ιουνίου	1922	
Α' ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ		2	Ιανουαρίου	1924	29	Σεπτεμβρίου	1925	
	ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Βουλή							
Α'.	α'.	26	Νοεμβρίου	1926	6	Οκτωβρίου	1927	
	β'.	14	"	1927	6	Ιουλίου	1928	
Β'.	α'.	17	Οκτωβρίου	1928	3	"	1929	
	Έκτακτος	4	Ιουλίου	1929	6	Σεπτεμβρίου	1929	
	β'.	15	Νοεμβρίου	1929	3	Ιουλίου	1930	
	γ'.	15	"	1930	15	"	1931	
Διαρκεί Γερουσία								
	α'.	16	Μαΐου	1929	6	Σεπτεμβρίου		1929
	β'.	15	Νοεμβρίου	1929	3	Ιουλίου		1930
	γ'.	15	"	1930	15	"		1931
Διαρκεί								

ΚΥΘΗΡΙΑΙΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Ο.Ι. ΦΑΡΔΟΥΛΗΣ

Ο μουσικός και καλλιτεχνικός κόσμος των Αθηνών θερμαίνει επεφύλαξε υποδοχήν εις τον υπέροχον καλλιτέχνην συμπολίτην κ. Ι. Φαρδούλην της «Οπερά Κωμική» των Παρισίων. Απερίγραπτος υπήρξεν ο ένθουσιαισμός του φιλομουσικού κοινού το οποίον καθ' όλην τήν επίσημην εμφάνισιν του κ. Φαρδούλη έσπευσεν έν άσφυκτική συρροή να κατακλύσῃ τήν ώραιάν αίθουσαν των «Όλυμπίων», διά ν' άπολαύσῃ τον μάγον αιδούν, και να τον έπαινήσῃ εις τούς διαφόρους του ρόλους. Ένθουσιαισμός επίσης υπήρξεν αί κριτικά των ειδικών και των έφημερίδων, πολυειδείς δε τιμαί άνευμύθησαν εις τον κ. Φαρδούλην.

Ός έπληροφόρηθημεν, ο κ. Υπουργός της Παιδείας εκτίμησας και αυτός τήν άξιάν του κ. Φαρδούλη, και τήν μεγάλην αυτού μουσικήν μόρφωσιν και ικανότητα, προήλθεν εις τήν σκέψιν ν' αναθέσῃ εις αὐτήν τήν άρχαν τής «Ελληνικής Μουσικής Σκηνής». Δέν είνε όμως ελπίς γνωστόν άν ο κ. Φαρδούλης ύποχρεωμένος έκ συμβολαίων με τά έν Γαλλίε μουσικά θέατρα, θ' άποδεχθῇ τήν τιμήν αὐτήν.

Ο κ. Φαρδούλης έπανερχόμενος εις Αθήνας έκ Μιλάνου ένθα άεροπορικώς μετέβη δι' ύποθέσεις του, ένδεχεται να κατέλθῃ εις Κύθηρα προς επίσκεψιν των έν Ποταμῷ συγγενών του. Καί δέν έχομεν άμφιβολίαν ότι οι συμπολίται τής νήσου, θά ύποδεχθῶν αὐτόν ως άξιότιμον εις τήν καλλιτεχνικήν φήμην του, και όπως έτίμησαν αὐτόν και οι έν Αθήναις συμπολίταις οτινες έσπευσαν νά τον χειροκροτήσουν εις τήν αίθουσαν των «Όλυμπίων».

Έκ των δημοσιευθεισών κριτικῶν μεταφέρομεν ένταυθα τήν κριτικήν τής διακεκριμένης κ. Σοφίας Σπανοῦδης θαυμαστίας του μουσικού ταλέντου του κ. Φαρδούλη:

Ο Φαρδούλης στήν «Τόσκα».—Ο έλληνικός κόσμος πού κατέκλυσε προχθές τά «Όλύμπια» γιά τήν πρώτην εμφάνισιν του άνομοτου «Έλληνας βαρυτόνου» τής «Οπερά Κωμική» Γιά τήν Φαρδούλη, χάρισε αληθινά μά άπό τίς πανηγυρικές βραβεύσεις, πού τού δίνεταί άπό τό σπάνια ή εύκαιρία ν' άπολαύσῃ τής «Αθήνας». Μιά θριαμβευτική βραδιά, πού μέτ' όμιση τήν πρό έτών πρόδητην εμφάνισιν του Τίτα Ροδόφ, με τή διαφορά ότι τά εισιτήρια τής πλατείας αὐτή τή φορά έμείναν άντί 300 μόνον 75 δραχμής.—Ο «Έλληνας βαρυτόνος» δέν μόνον δικαιώσεται τά γενικά προσδοκία, άλλα και τάς ύπερακρόνσεις σ' όλη τή γραμμή. Ο Φαρδούλης είνε ένας καλλιτέχνης μεγάλης όλκης. Κυρίαρχος άπόλυτος τής σκηνής, άνδριαντοποιός του έαυτου του, κατακλητικώς κα μεγαλότερά έμφανίσιας και άναδημιουργίας. Παρουσιάζεταί περιβεβλημένος άκέραια τή σκηνική και μουσική πανοπλία των πρωταθλητών του λυρικού θεάτρου, μία πανοπλία άστραφτερή, πού τήν περιφέρει με τή μεγαλειότητα άνεσι, χωρίς μάταιες έπιδείξεις. Ο Φαρδούλης μέτ' έδωκε μίαν όλοκληρωτική ένσάρκωση του Σκαρπά, στήν όποιαν έφθασε τής ύψηλές κορυφές τής δραματικότητας, του μεγαλείου, του πάθους τής σατανικής κακίας, μία δημιουργία άνάγλυψη, πού άνεβάζει τή φυσιογνωμία αὐτή του Σκαρπά—Πουτίνι σ' τέλει άποκρουστικώμενο τύπο. Η φωνή του «Έλληνας βαρυτόνου» έχει τίς άναμειγμένες πού άναδίδει ο φλογερός όρειχάλκος ο χυμένος στό καλοῦπι τής μεγάλης τέχνης. Ένα μέταλλο κο βαρύ μάτ' ή εύλύγιστο, περασμένο άπό δια τά σκάγια τής μουσικής καταγραφάς εις τήν μεγάλην κυρίαρχη γραμμή, ως τίς τελευταίες λεπτομέρειες. Τό κυριότερον όμως ένδεικτικόν τής άξίας αὐτου του καλλιτέχνη είνε ότι δέν σκεπτεται ούτε άνομιερές τή φωνή του όταν τον άκούεις και τον βλέπεις να παίζῃ. Η φωνή του Φαρδούλη είνε ή αὐτή ένας συντελεστής. Δέν είνε τό «άπαντόν» του. Τί σπάνια ευτυχία γιά μάς τους διψασμένους γιά τέτοιους «πάνοπλους» καλλιτέχνας τής σκηνής! Νομίζομε πραγματικά πώς ο Σκαρπά αὐτός μάς έφθανε άπό έναν άγνωστο μουσικό πλανήτη. Ότε μία στιγμή δέν διέφευγε τον έαυτο του στό βάδισμα, οτις περιήφανες στάσεις, στό ξεσπάσματα του πάθους, οτις μουσικές και τίς μικρές έκφράσεις, στήν συζητητική έρμηνεία του ρόλου του πού διεγείρει σταθερά κ' άπαρσάλευτα ένα καλλιτεχνικό του διάγραμμα μέ άδρά χαρογμένης γραμμές.

Ο Φαρδούλης είνε ακόμα τόσο νέος... Η νεότης αὐτή μέ τον ώριμό αὐθορητισμό τής, τό συχνά ξεσπάσματα μάς άνυπόμονης καλλιτεχνικής ίδιουσυγκρασίας, πλούσιος και άνυπόταχτος κόπο, τά κατασταλάζει με τον καιρό σέ ώριμότερα και αὐστηρότερα ύπολογισμούς έκδηλώσεις. Προς τό παρόν είνε ένας ώριμός και ζήλευτος τίτλος γιά τον «Έλληνα καλλιτέχνη», πού είνε προσωρινός νά φθάσῃ άκόμη πολύ μακριά. Ο Φαρδούλης εδούκει τώρα μέ πολύ γενναιωδία και χωρίς ύπολογισμό τον πλοῦτον τής φωνής του και τής ίδιουσυγκρασίας του, πού έξοργά άκάθεκτη πρὸς τίς θριαμβευτικές κατακτήσεις. Καί ή γενναιωδία τής ώρας αὐτῆς νεότητος δέν έξάδρασε προχθές νά τραγουδήσῃ στό άντιν' έκ τῆς β' πράξης τής «Τόσκα» τή μεγάλη άρια του Φίγκαρο άπό τον «Μπαρμπερ».—Είνε ή άλήθεια ότι ή έξαίρετη χαρά του κόσμου και οι άσφυκτικές έκδηλώσεις του ένθουσιαισμού του, δέν ήτο δυνατόν ν'

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ Η ΠΑΝΗΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΤΑΜΟΣ, Μάιος. (Του μονίμου ανταποκριτού μας).—Η μεταδοθείσα έξ Αθηνών είδησις του θανάτου τής δεσποινίδος Ευαγγελίας Ανδρονίκου επροξένησε βαθυτάτην θλίψιν όχι μόνον εις τήν κοινωνίαν Ποταμού, αλλά και εις όλους τήν όποιαν ή φύσις είχε προικίσει με σπάνια ήθικά προσόντα, άπετέλει έντ' αληθές σέμνωμα τής κοινωνίας μας και είχεν έπισύρει τήν στυγρήν και τήν έκτιμησιν όλων.

Είνε άπερίγραπτος ο κλονισμός των όποιον οι κάτοικοι Ποταμού ήθιθένησαν επί τή άπώλειά τής υπερόχου αληθούς κόρης, και διά τούτο έσπευσαν όλοι παντοιοτρόπως να έκδηλώσουν τον πόνον των, και νά συμμερισθῶν τήν δόλυνήν τής άτυχούς μητρος τής και των άλλων τής συγγενών.

—Η μεταφορά τής σορού εις τήν νήσον.

—Παραχώρησις τάφου δωρεάν.

—Η αποβίβασις εις Αγ. Πελαγίαν.

Όταν έγένητο γνωστόν ότι ή σορός τής θιά διεκομίζετο διά του άεροπλάνου προς ταφήν εις τον Ποταμόν, τό μέν κοινοτικόν Συμβούλιον Ποταμού έσπευσε νά παραχωρήσῃ δωρεάν τάφον εις περίωπτον θείον του κοιμητηρίου, οι δέ κάτοικοι, ιδιαιτέρως ο γυναικείος κόσμος, προηκόμαζον νά ύποδεχθῇ τήν νεκράν πλέον νέαν άνταξίως των προτερημάτων τής πού τόσον έστόλξαν τήν κηδείαν τήν κοινωνίαν.

Εις τήν παραλίαν τής Αγίας Πελαγίας είχον συγκεντρωθῇ σύσσωμον τό κοινοτικόν συμβούλιον Ποταμού, ή Ένορίακή έπιτροπή, Ήλιωτίσσης μετά του αιδεσιμωτάτου Ιερέως κ. Κυριακού Χλαμπεά, ο πρόεδρος τής κοινότητος Καραβιά μετά πλήθους κατοίκων, ο πρόεδρος τής κοινότητος Αρωνιαδικών, και σωρεία κόσμου έκ Ποταμού και των άλλων χωρίων τής νήσου.

Η άποβίβασις τής σορού έκ του πλοίου έγένητο έν βαθεία κατανύξει, και όταν αὐτή άπετέθη επί τῆς πατρφας γῆς όλος ο συναθροισθείς κόσμος άνελύθη εις θερμά δάκρυα διά τον θάνατον τής άμοιρης κόρης.

—Η άνοδος προς τον Ποταμόν.

—Η πάνδημος έξοδος των κατοίκων.

Η προς τον Ποταμόν άγνοια δόδς διεστίζετο εις διάφορα σημεία άπό άναμνοντα κόσμον, και πρό παντός άπό κυρίας και δεσποινίδας, και όστιν ή νεκρική πομπή έφθασεν εις τά παρὰ τήν Κερατέαν προδύον του Ποταμού, πάντες κατήλθον των αὐτοκινήτων, διότι τήν προαίτην πορείαν ήλπιότις τό πλήθος των κατοίκων του Ποταμού και των χωρίων οτινες είχον συρρεύσει έκεί, εις όγκον και έπιβλητικότητα, διά νά ύποδεχθῶν με θρηγῶν και κοπετην τό χαμένο πλῆθ καμάρου του τόπου. Καί άμέσως τότε, πρόθυμοι βραχιόνες άνέλθιν το καταβιβασθῆν έκ του αὐτοκινήτου φέρετρον τό όκοιόν, ήγουμένου του Ιερέως μετά του Σταυρού, έφέρετο βραδέως προς τον Ποταμόν.

Η έξοδος εις τήν κομπολιν τής όλης πομπῆς παρουσίαζε κάτι τό φαντάσματος άλλα πενθίμως μεγαλοπρεπές. Όλα τά καταστήματα ήσαν κατάκλειστα, και ο λαός είχε προστρέξει έν σιωπῇ διά νά συνοδεύσῃ εις τήν Μητρόπολιν του Ποταμού τήν σορόν τής άτυχούς νέας. Οι κάδωνες ήχοινης πενθίμως προσέθετον τον βαρύν θλιβερόν τόνον των εις τήν γενικήν θλίψιν και κατήφειαν των ψυχών. Σπανίως τόση λύπη βαθεία και άδολος είχε διαυλακώσει τά πρόσωπα των κατοίκων μας. Κανείς δέν ήθελε νά πιστεύσῃ ότι ή Ευαγγελία Ανδρονίκου είχεν άποθάει.

—Η νεκρώσιμος ακολουθία έν τῷ ναῷ.

—Οι έκικήσεις λόγοι.

Όταν ή σορός έναπετέθη έν μέσῳ του ναού, παρήλασαν πρό αὐτου πίνυτες και πάσαι, όπως έκδηλώσουν τήν λύπην των διά τήν άπώλειαν τής άμοιρης και άκακῆς κόρης, και νά δείξουν ότι ή κοινωνία μας γνωρίζει νά έκτιμῇ τό ψυχικόν κάλλος.

Η σορός παρέμεινε καθ' άπασαν τήν νύκτα έν τῷ ναῷ περιστοιχισμένη άπό τούς οικείους και τούς φίλους, και τήν έπομένην πλέον περί τήν δεκάτην ώραν άφειδῶν άνικανοποίητον άπό ένα ξενητειόνο «Έλληνα καλλιτέχνην, πού γιά πρώτη φορά έρχεται σ' συνάφειά με τό κοινόν τής πατρίδος του.

Η μουσική τής «Τόσκα» με τό ξεχειλισματό λυρισμό και τήν πλαστικότητα πού τήν χαρακτηρίζουν, μάς παρουσιάσθηκε προχθές χάρις στήν έπιστάση του Φαρδούλη χωρίς κοινοτοπίους έπαισιόλογους. Κοντά στον γίγαντα αὐτόν Σκαρπά, κρατήθηκαν σ' ευγενέμενο μουσικό επίπεδο και μάς έδωσαν ώριμους πραγματικούς μουσικούς στίγμους, ο Ζηράς (Μάριο Καραβιδόσι), ή κ. Μαίρη Ταμπάκη (Φλόρια Τόσκα), ο Μοσχινός (Αντζελότι). Ο κ. Κυριακός επί κεφαλῆς τής όρχήστρας άξιως θεράμην έπαίαν όπως νάντοσε, και τά κόρα πολύ ύποφερτά.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

ήχησε ψαλλομένη ή νεκρώσιμος ακολουθία υπό δέκα Ιερέων. Ο ναός ήτο άσφυκτικώς πλήρης. Άπό τά πέριτα τής νήσου είχον συρρεύσει οι κάτοικοι διά νά συνοδεύσουν τήν νεκράν εις τήν τελευταίαν τῆς κατοικίας. Πρώτον και δολόκληρον τό κοινοτικόν συμβούλιον Ποταμού παρίστατο έκεί. Επίσης τό κοινοτικόν συμβούλιον Αρωνιαδικών με επί κεφαλῆς τον πρόεδρόν του κ. Πιν. Μαγανέζον. Οι πρόεδροι Καραβιά και Φιλιγγιανικών. Ο άστυνομικός διευθυντής, ύποπαιφάχος κ. Μιθιουδάκης. Ο οικονομικός έφορος κ. Αλεξόπουλος. Ο διευθυντής του ύποκαταστήματος τής Έδικῆς Τραπεζῆς κ. Χριστανθόπουλος και ο λογιστής του κ. Πορφυρού. Ο καθηγητής του γυναικείου κ. Γ. Καλλιγέρης μετά τῆς κυρίας του. Ο διευθυντής του ύποκαταστήματος τής Τραπεζῆς Αθηνών κ. Λεβόπουλος και ο λογιστής του κ. Μιχαήλδης, επίσης δέ ο κ. Σαΐδης τῆς Ιδίας τραπεζῆς μετά τῆς κυρίας του. Ο κ. Ιωάννου Στίλβης. Η κ. Βαλερίου Καλοκαιρινού. Ο κ. Ιωάννης Γ. Κασμίτης, έπίτροπος τῆς έχωρίων περυσίας, ο άστυνομος Ποταμού κ. Δαμνιάς και άλλοι διάφοροι ύπάλληλοι και δημοδιδάσκαλοι.

Μετά τήν νεκρώσιμον ακολουθίαν διακοπομένην συχνά υπό λυγμών, ο Ιεροκήρυξ κ. Ιεροθεός Κωνσταντινίδης έξέμνησε δι' ώραιαν λέξων τάς άρετάς τής μεταστέθῃς, εὐθύς δέ κατόπιν ο πρόεδρος τής κοινότητος Ποταμού Ιατρός κ. Κατσούλης, διερχόμενος τήν θλίψιν των κατοίκων τής κοινότητος, έξεφώνησε τον άκόλουθον έκικήθειον λόγον κατασυγκινήσας πάντας:

—Ο λόγος του κ. Προέδρου τής Κοινότητος.

Κατ' ένεολήν του Κοινοτικού Συμβουλίου, έκτελώ τό θλιβερό καθήκον ν' άποκηρύξω μά πάντα τήν άγαπήν μας Ευαγγελίαν ή όποια τόσον πλούσια μάς έγκατέλειπε.

Πολύκαυστη Ευαγγελία! Έγαλουθίσθη μέ σα στής τέφρας και στή γλῆδῇ τῆς οικογενειακής σου ευμαρείας. Άνευράφης κ' έμφορμένη στή τέφρῃ πλουσιανότατον πύλινον. Καί όμως! παρά τήν νεαράν ήλικίαν σου δέν έλαιομόνησες τήν ιδιαιτέραν σου πατρίδα και δέν έδίστασες ν' άνταλλάξῃς τά θελήγῃ τῆς ζενιτιάς με τήν ήσυχῃ αλλά μονότονῃ ζωῇ του νησιού μας.

Καί κάποινα μέρα μακρινή σ' έδεχσαν γλαστόν τ' άεροπλάνο. Άλλά τό λίγο άκρογιάλι χῆλς, σ' έδέχθη ακυθροῦ. Σ' έδέχθη νεκρή κάλ' άνέγχιχῃ και τριγυρισμένη άπό τά μύρα τῆς θάλασσας πού τόσον είχεσ άγάπησει.

Όσο πλοῖτος όγειναι ίδεών. Βαθείας μορφώσεως και άλτρουστικῶν αίσθημάτων. Σέμνη και νοικοκυρά όπως ήσο, άπέφευγε, τον ύδουβο και τάς έπιδείξεις. Άριστοκράτης τό πνεύμα και τήν ψυχήν, άλλα δημοκράτης τούς τρόπους ύπὸς τῆς πατριδος άγγελος τῆς οικογενείας σου και τό σέμνωμα τῆς κοινωνίας μας.

Μοναχική και χαριστοστολισμένη κόρη! Αέχες τήν τρυφερότητα και ή λαιρεία με τήν όποιαν πρέπει νά περιβάλλουμε τῆς νέας έκείνας ή όποιες στή ζωῇ τους μίαν έχάρασαν άποστολήν: πῶς νά μή δάδουν τίποτε διά τον έαυτόν τους και πάντοτε νά είνε πρόθυμοι νά έξυπηρετήσουν τήν οικογενεία τους και νά έκούλκωνον κάθε τους πλῆγῃ, αίσθανόμενα βαθείαν και δούγκητον μόνον ήθισμόν, ως ήθικην άμοιβήν του σκολού των αὐτοῦ.

Γεμάτη καλωσύνη και εύαισθησία καρδιά, πόσες φορές δέν είδες γύρω σου νά σου χαμογέλῃ γλυκά, ένα μέλλον ρόδινο και πλατύμορο, πού θά σε άρπαζε και θά σε ύψωνε στήν πείθ ύψηλῇ βαθμίδα τῆς γυναικείας δράσεως και τῆς προόδου; Η φωνή όμως τῆς μητρός σου και των οικείων σου σέ έκάλει, και γεμάτη άπό μεγαθύμην αιδεσιμότητα και στεργῇ, έμενες κοντά τους, μέ άνυπόκριτη έθελοδοσία.

Εστάλης και πεντάμορφη, σάν Μυθική Νύμφη, άκόλουθουσα τάς οικογενειακάς σου παραδόσεις και ως γνησία κόρη ευγενικής οικογενείας, άφωσώθης μέ πιστευμένη θέληση και άποφασιστικότητα στούς δικούς σου. Έσο ήσο τό άκουμπιστήν εις τό όποιον εύρισκαν άνάσασ άπό κάθε πλῆθος τῆς ψυχῆς των. Άλλά ο Χάμος έκοψε άσπλαγχνά και παρὰκαιρά τό νήμα τῆς ζωῆς σου κόρη ευγενική, κόρη χαμαρυμένη.

Και μαζύ με τήν άμοιρη και πολυπαθή μένα σου, μαζύ με τ' άδελφία σου και με τούς άλτρουστικούς έθαδέλους σου, οι όποιοι έχασαν, ό,τι είχεν εις τον μάστιγον αὐτόν κόσμον, θρηνητ' άδολα και ή Κοινότης με τό χαμό σου. Η κοινωνία μας με αληθινή θλίψη και βαρεία δόλυνθ θά θυμάται και θά πονῇ παντοεινῶς τή παρθενική μορφή σου, και τά σπάνια και μυστωμένα αίσθήματα τῆς άγνῆς και τρισευγενῆς ψυχῆς σου.

Είς ένδειξιν έλαχίστου φόρου τιμῆς προς τον πλοῦτον των άρετών σου με τάς όποιες ύπερθεῖς τον τόπον μας όμοι με τήν οικογενείαν σου και τούς προσφιλείς έθαδέλους σου, ή κοινότης Ποταμού σου παρέσχε δωρεάν τό ήπτεδον του τελευταίου και παντοτεινού σκεπτιού σου. Αιώνια σου ή μνήμη.

Μετά τον κ. Κατσούλην ο κ. Γεώργιος Μιχ. Μανουριμής άπήγγειλε δόλιγους άλλα συγκινητικούς άποχαιρετιστήριους στίχους προς τήν νεκράν, μεθ' ό έγένητο ή πρόσ ταφήν έκπορῶν.

—Η μεταφορά πρό τό νεκροταφείον.

—Οι κατατεθέντες στεφάνοι.

Τήν έκπορῶν τῆς σορού προς τό Νεκροταφείον ήκολούθησαν πενήθ όλον τό πλῆθος. Τόνον ύψηλῆς συγκινήσεως έδιδε εις τήν όλην πομπήν ή σωρεία των στεφάνων έκ φυσικών άνθέων οτινες προηγούντο του φερέτρου. Οι στεφά-

νοι αὐτοί ήσαν πρόγματι ή έκδήλωσις τῆς βαθείας λύπης τῆς κοινωνίας μας διά τήν άπώλειαν τῆς Ευαγγελίας Ανδρονίκου, ή όποια τόσα ύπέροχα διδάγματα άρετῆς είχεν έπιδείξει έν τῇ ζωῇ.

Στεφάνους κατέθεσαν: Η κοινότης Ποταμού. Η κοινότης Καραβιά. Οι έμποροι Ποταμού. Η έπιτροπή τῆς Μονῆς Μυρτιδιών. Η έπιτροπή του ναού Ήλιωτίσσης. Οι κάτοικοι Κατσουλινικών. Οι έν Καλοκαιρινάς φίλοι και συγγενείς. Η κ. Σταυριανή Σ. Στέλιου. Η δεσποινίς Κατίνα Κασμίτη και αί οικογένειαι: των κ.κ. Πιν. Θ. Κατσούλη Ιατροῦ, Ιωάννου Π. Χλαμπεά, Θεόδωρου Κουληνῶ, Γεωργίου Καλλιγέρου, Χρήστου Ι. Λαδοπούλου, Μιχαήλ Κ. Καραβί, Θεοδ. Α. Κωνσταντίνου, Βρετού Π. Στέλλινου, Κωνσταντίνου Π. Τσαμπηῶ, Βρετού Παναρέου, Νικολίου Π. Κομνηνού, και Άγγελῆ Τσιμπάκη.

Όταν τό φέρετρον κατέτεθη εις τον τάφον ο σπρωγμός του κότιου έξέσπασεν άλαμυθῆς εις τον σπαραγμόν τῆς μητρος και των συγγενών. Οφθαλμοί δέν έκρινε άγρυπνοί. Νεάνιδες φίλει τῆς θανούσης, εὐθύς δέ: τό χῆμα έκάλυψε τήν σορόν, έστρεψαν νά έκφυλίσκων και νά καλύψουν τον τάφον τῆς: με τά λευκά πέταλλα δροσισθῶν ρόδων. Καί όταν τέλει ή νεκρά έτενε αὐτήν εις τήν γαλήνῃν του τάφου τῆς, ο κόσμος όλος έπ' νῆλθεν εις τό ίνα με βρεθῶν θλίψιν εις τήν ψυχῇν έκ τῆς άπώλειας ενός κοινωνικού αἰδύματος, άλλα και τήν εύγενή συναισθησιν δις έκήδευσεν με όλας τάς τιμῆς ένα θῖμα τῆς κακῆς Μοίρας. Διότι θῖμα αἰδίου και κακῆς Μοίρας υπήρξεν ή Ευαγγελία Χ. Ανδρονίκου.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βαθείαν αίσθανόμεθα εύγνωμοσύνην και ύποχρέωσιν προς πάντας τούς συμπολίτας μας και ξένους, τούς συμμερισθέντας τήν δόλυνήν μας διά τήν άδόκητον άπώλειαν τῆς προσφιλεστάτης μας Ευαγγελίας. Δέν γνωρίζομεν ίδια πῶς νά έκδηλώσωμεν τάς εύχαριστίας μας προς τούς έν Αθῆναις και Πειραιά συμπολίτας: οτινες όχι μόνον καθ' άπαν τό διάστημα τῆς έν Αθῆναις νουηλείας τῆς Ευαγγελίας μας δέν έπαισαν νά έκδηλώσουν τό εύγενές ενδιαφέρον των, άλλα έσπευσαν και μετά τον θάνατόν τῆς: νά μάς παρήσχωσιν πᾶσαν ήθικην ενίσχυσιν και άντακούψιν εις τόν πόνον μας, τιμώντας τήν προσφιλή μας νεκράν διά τῆς καταθέσεως στεφάνων και στεφάνων έκ άνθέων επί τῆς σορού τῆς, και συνοδεύσαντες αὐτήν μέχρι του δια τῆς Κύθηρας άεροπλάνου.

Τά ίδια αίσθηματα εύγνωμοσύνης: και ύποχρέωσης αίσθανόμεθα προς τό κοινοτικόν Συμβούλιον Ποταμού και τον πρόεδρόν του, διά τήν παραχώρησιν δωρεάν τάφου τῆς προσφιλεστάτης: μας, ως και προς τό λοιπόν κοινοτικό συμβούλιον, και τούς κ.κ. προέδρους, διά τήν εύγενή συμπεριποίησιν των εις τό πένητος: μας, έπισπῶν δέ και προς πάντας τούς καταθέσαντες κατά τήν κηδείαν στεφάνους: και άνθη, ως και προς όλους τούς κατοίκους τῆς νήσου και του Ποταμού, τούς συνοδεύσαντες τήν έκπορῶν και ποικιλτοτρόπως έκδηλώσαντες ήμιν τήν λύπην των. Προς όλους γενικώς διά τῆς διατηρητῶμεν έναλλοῦστον τήν εύγνωμοσύνην μας, διότι διά των τοιούτων έκδηλώσεων έχυσαν δάσκαλον παρηγορησῆς εις τον μεγάλον και βαρύν πόνον μας.

Οικογένεια Ελένης Χ. Ανδρονίκου

Ιωάννης και Θεόδωρος Ανδρονίκου

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑΙ ΔΙΑΔΕΞΕΙΣ

Ο «Κυθηραϊκός Σύνδεσμος Αθηνών» έλυσεν κατά τήν ήλξαντα μήνα τήν τελευταίαν του έφεινην διάλειψιν εις τήν αίθουσαν του Παρνασσού με όμιλήτην τον συμπολίτην δικηγόρον κ. Γεώργιον Στρατηγόν.

Ο κ. Στρατηγός όμιλήσεν έν μέσῳ συρροῆς: κόσμον περί τῆς «Κυθηρίας Αφροδίτης» και έκράτησε επί ώραν άδιάλειπτον τό ένδιαφέρον των άκροατών του με τό έπαγωγόν και ένδιαφέρον θέμα του.

Και εις τον Σύνδεσμον, και εις τον κ. Στρατηγόν όφειλονται θερμοί έπαινοι διά τήν έπιτυχίαν τῆς διαλέξεως και άπό άπόψεως θέματος και άπό άπόψεως προδύμου συρροῆς άκροατηρίου.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Με τήν συνήθη συρροήν κόσμου και εύλάβειαν προς τον προστάτην τῆς νήσου μας, έπανηγύρισεν ο λαός τήν εορτήν του Αγίου Θεοδώρου. Η έπακολουθήσασα έμποροπανήγυρις εις τό άπέραντον προαύλιον του ναού ήτο λίαν ζωηρά, και άρκούντως ικανοποιητική απέβησαν αί συναλλαγαι επί των προϊόντων και των έμπορευμάτων. Καί ή κίνησις ή χωρευτική δέν ύστέρησε των άλλων έτών.

ΘΡΙΑΜΒΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΥ ΑΘΛΗΤΟΥ

Με ύπερφημάνειαν ο έγγόριος και ο έλληνοφίλος τός τῆς Αμερικῆς άναγοράς τάς άθλητικές προσπάθεις του νεοπολιτικού μας κ. Ιωάννου Στεφ. Φατσέα, φοιτητού του Πανεπιστημίου Νέας Υόρκης, οτινος δημοσεύει και τάς έκδόνας. Πρό ήμερών πάλιν κατά τούς Κολλεγιακούς άθλητικούς άγώνας τούς διεξαχθέντας εις τό Στάδιον του Ohio Field, ο κ. Φατσέα: κατήγαγε λαμπράν νίκην εις τον δρόμον μετ' έμποδίων άποστάσεως 120 βαρδών έλθόν πρώτος εις τό χρονικόν διάστημα των 16 και 1 δευτεροβάσιον. Τήν λαμπράν αὐτήν νίκην του νεοφύτου άθλητού έώρτασαν ίδιαιτέρως: οι συμπολίται μας έν Νέα Υόρκη Κυθηριοί. Προς τον κ. Φατσέα τον άξιότιμον παντός έπαίνου διά τῆς λαμπράς επίδοσης του άπευθύνομεν τά θερμότερα συγχαρητήριά μας.

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

Επί τῇ συμπληρώσει έβδομηκονταετίας από τῆς ένώσεως τῆς Έπτανήσου μετά τῆς Ελλάδος έτελέσθη λαοεόλγια εις τήν Μητρόπολιν Αθηνών εις ήν παρεστήσαν διάφοροι πολιτευταί, ως και τά έπτανήσιακά σωματεία έν οίς και ο Κυθηραϊκός Σύνδεσμος Αθηνών. Έκ τῆς Κυθερνῆσεως ούδεις παρόστη. Ο πρόεδρος του Σιλλόγου των Έπτανήσιων διηγητός κ. Μάτσεως όμιλήσε περὶ των άγώνων των οίσινασπαστων λησμονήσας καθ' όλοκληρίαν νά νημονεύσῃ εις τον λόγον του τάς Κύθηρας.

Είς τήν Κέρκυραν εωρτίσθη ή επέτειος τῆς ένώσεως παρουσία διαφόρων ύπουργών και άντιπροσώπων τῆς Βουλῆς. Καί έκ των εκεί εορτών άπουσίασαν τάς Κύθηρας, διότι ο κομματικός χαρακτήρ των όποιον αί εορταί προσέλαβον ήγγόνησε τήν φιλελευθέρην μας νήσον.

ΝΕΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ

Οι έν Αρωνιαδικούς έμποροι κ. κ. Α. Δελφού Κασμίτη ήγόρασαν καινούργιος αυτοκίνητον τύπου Φορ τελευταίου συστήματος, προς έξυπηρέτησιν του έμπορίου των, και των κατοίκων τῆς περιφερείας Αρωνιαδικών—Φιλιγγιανικών και Μυτάνων. Τό αυτοκίνητον μεταφέρεται κατ' αὐτάς εις τήν νήσον μας.

Η ΕΚΚΟΛΙΚΗ ΜΑΣ ΥΠΑΓΩΓΗ

Τό νομοσχέδιον περί έκλογικῆς μας ύπαγωγῆς εις τήν περιφέρειαν Πειραιώς, με τό καθιερούμενον σύστημα του πλειοψηφικού συστήματος, έψηφίσθη υπό τῆς Βουλῆς εις πρώτην άνάγνωσιν. Δέν χωρεί άμφιβολία ότι θά ψηφισθῇ και όλοκληρωτικώς έφ' όσον έξυπηρετῇ τά κομματικά συμφέροντα τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως.

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΓΕΩΠΟΝΟΥ

Ο άποσταλεις εις Κύθηρα γεωπόνος κ. Φώσκολος διά τήν εργασίαν τῆς άπαλοποίησης του γυναικασικού γηπέδου, περιήλθε τάς διαφόρους κοινότητας τῆς νήσου εις άς προέβη εις συστάσεις και ύποδείξεις διά τήν γεωργικήν και δηνδροκομικήν ανάπτυξιν του τόπου μας. Ο κ. γεωπόνος άνεχώρησε με τίς καλυτέρας έντυπώσεις έκ τῆς προθυμίας και τῆς φιλοξενείας των κατοίκων μας.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΜΑΣ

Η «Κυθηραϊκή Αδελφότης Αθηνών» Πειραιώς: συνέλαβον εις Γενικήν Συνέλευσιν, ήκουσε τήν λογοδοσίαν τῆς διαχειρίσεως του έτους 1933. Κατά αὐτήν ή Αδελφότης είχεν ελσραξείσιν δραμ. 33.242 και 20 λ. έκ συνδρομών, έκ τόκων, έκ τμήματος κληροδοτήματος Δηλαβέρη, και έξ ύπολοίπου εορτῆς Μυρτιδιόσσης, έξόδα δέ δρα. 17.016 και 90 λ. Η περιουσία τῆς Αδελφότητος κατά τήν 31 Δεκεμβρίου 1933 άνήρχετο εις δραμ. 176.970 και 05 λ. συνισταμένη έκ χρεωγραφών άξίας 149.801, και 25 λ. και έκ μετρητών δρα. 27,168 και 80 λ. Η συνέλευσις απέδεχθη πρότασιν πωλήσεως όμολογιών μεταξύ των συμπολιτών, άντι έράνου εις τήν όνομαστικήν των άξίαν, προς κάλυψιν των έκ τῆς πτώσεως των ζημιών. Ελπίζεται ότι οι συμπολίται θέλουν διά του τρόπου αὐτου ένισχύσει τό σωματείον μας και συντελέσει εις τήν ένίσχυσιν του προς πραγματοποίησιν των κοινωφελών του σκοπών.